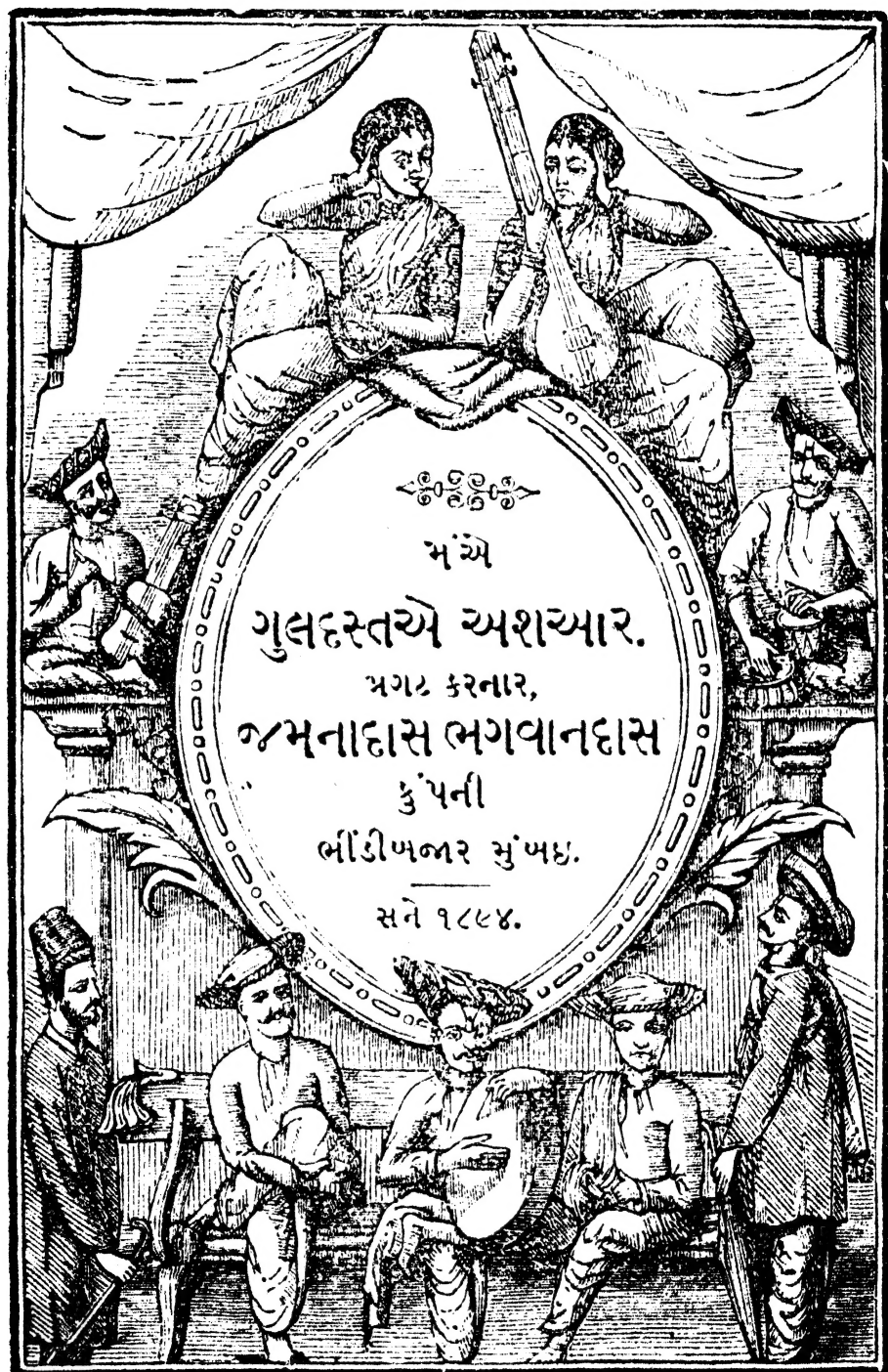

ભાગ
૧ લો,
૨ જો.

ચમને બેનઝીર.

તથા
૩ જો,
૪ થો.

મંચે
ગુલદસ્તયે અશઆર.
પ્રગટ કરનાર,
જમનાદાસ ભગવાનદાસ
કુંપની
ભીંડીબજાર મુંબઈ.
સને ૧૮૯૪.

મુંબઈમાં :—બુલેશ્વર જાપાખાનામાં જાણ્યું.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કંપનીએ

નવી છાપેલી કીતાબોની ફરીસ્ત.

દીની કીતાબો.

કશદુલ ખુલાસા. ... ૦ ૨ ૦	તરફીખુરસલાત. ... ૦ ૪ ૦
ઝવાહર હાંદી. ... ૦ ૭ ૦	સુબ્હોકા સીતારા. ... ૦ ૪ ૦

ઈમાનોના ખયાનમાં તથા પચ્ચેગમખશેની શાનમાં.

જંગનામા મોહમ્મદ હ-	વશાતનામું ખીખી શાત-
નીપ્પ યાને દસમખલસ ૦૧૦ ૦	માનું ... ૦ ૧ ૦
રોઝ તુશોહદા યાને	મોહુદ યાગે રસુલ ... ૦ ૩ ૦
દસ મખલસ. ... ૦ ૧૨ ૦	મજમુએ મુનાજાત ... ૦ ૧ ૬
સખાવતનામું હઝરત	સખીલ ઇમામ હુસેનની ૦ ૦ ૬
અલીનું. ... ૦ ૧ ૬	સકરાતનામું ... ૦ ૧ ૬
રીવાયત શાતમા સુગરાની ૦૧ ૬	મજમુએ મદદયાત ... ૦ ૪ ૬
મજમુએ જોગીનામા મો-	મજમુએ નજમુઝઝીયા ૦ ૪ ૦
હરમના. ... ૦ ૧ ૬	નુરનામા ... ૦ ૨ ૦

કીસ્સાઓ હીંદુસ્તાની ઝખાનમાં અને શુજરાતી હરફોમાં.

અલખલએલા ભાગ ૨૪	શાહેશ્મનો કીસ્સો ... ૦ ૧ ૬
પુરી, જુહદવાલી ... ૪ ૮ ૦	કીરસા અહુગુલાબકા ૦ ૧ ૬
દાસતાને અમીર હમઝા ૨ ૦ ૦	શાહે યમનનો કીરસો ૦ ૧ ૬
હાતમતાઈ ... ૦ ૧૨ ૦	નાઝની પઝાન. ... ૦ ૧ ૦
ચાર દરવેશ ... ૦ ૬ ૦	લયેલી મજનુ... ૦ ૨ ૦
ગુલેબકાવલી ... ૦ ૮ ૦	ખીખી મરીઅમનો કી-
યુસુફખુલેખાં ... ૦ ૧૨ ૦	રસો ... ૦ ૪ ૦
પ્રસાને અખ્તયખ. ... ૦ ૧૨ ૦	મસનવી બંદરેમુનીર. ૦ ૫ ૦
મલેકમોહમ્મદ... ૦ ૬ ૦	બારમાંસી ... ૦ ૦ ૬
ગુલસનોખર ચેકદ ... ૦ ૪ ૦	હાજી મંગરોલીશાહના
શાહેજહાં ને શાહ પરી	કીસ્સો ... ૦ ૩ ૦
અને રોશન ઝોહલ... ૦ ૩ ૦	કીસ્સો ચૌરતદલા... ૦ ૧ ૬
ઝેતુને મોહમ્મદ હનીપ્પ. ૦ ૪ ૦	છખીલી લહીયારી ... ૦ ૨ ૦

નાટકોના ગાયનોની ચોપડી હીંદુસ્તાની ઝખાન અને

શુજરાતી હરફોમાં.

ઈન્દર સલા અત્ર સુધાં ૦ ૨ ૦	તોપ્પએ દીલ પઝીર યાને
લયેલી મજનું... ૦ ૨ ૦	ખન્નરા નાટક ... ૦ ૦ ૬
હવાઈ મખલસ. ... ૦ ૩ ૦	નકશે સુલેમાની. ... ૦ ૩ ૦

ગઝલસ્તાન તથા શેર.

ખાહારે ગુલશન યાને મ-	દીવાન ઝમીન ... ૦ ૪ ૦
જમુએ ગઝલગ્યાતે ના-	દીવાન સાદીક. ... ૦ ૪ ૦
દરા. ... ૦ ૧૨ ૦	ખાહારે ગોસ્તાન ... ૦ ૩ ૦
અમનેખેનઝીર પુરી ભાગ	નેહાલે ગુલશન ... ૦ ૨ ૦
૩ જુહદવાલી. ... ૧ ૦ ૦	ગુલીરતાને રાગ ... ૦ ૩ ૦

ચમને બેનઝીર.

ભાગ ૧ લો.

ગઝલ-સોઝાં.

તુજકો જળ અયે મેરે મઝેલા ન જના,
 તો યેકસાં હઝે શીર ઔર જાન ન જના;
 યું આંખે રહે તુજસે મહેરુમ જ્યેસે.
 કે ઉન્કા સે જુઝ નામ ઉન્કા ન જના;
 હમેશાં તેરે ઈસ્કમે જાન દી હયે,
 કબી મંઝેને દુનીયાકો દુનીયા ન જના;
 બહોત શીક કી બેદકે જાનનેમે,
 કીસીને તેરા બેદ અસ્લા ન જના;
 ન માના તેરે હુકમકો ઇસ તરહસે,
 કે ગોયા ઉસે હુકમ તેરા ન જના;
 જુલાનીયી જો બાત વો યાદ કરલી,
 જીસે જાનના ચાહીએથા ન જના;
 હમેશા કીયા-વોહી જો દીલમેઆયા,
 કીસી બાતમે જાઝો બેજા ન જના;
 મુજેહ દેખનેકા હયે શઓક ઉસ્કે સોઝા,
 કીસીને કબી જીસ્કો દેખા ન જના.

ગઝલ-ઝફર.

હાતા ખાક સરપર જુમતા મસ્તાના આતા હયે,
 નહી માલુમ કીસ હુનમે મેરા દીવાના આતા હયે;
 ખુશા કીસ્મત મેરે ઘર આજ વો જાનાના આતા હયે,
 ન તન્હા બલકે બા સદ શૈકતો શાહાના આતા હયે;
 અગરએ લાખ નાસહા હો મગર રોકા નહી જાતા,
 કીસી રસ્કે પરીપર જળ દીલે દીવાના આતા હયે;
 ઝલકે ઉસ શોલે રૂકી દેખકર અમેસા લપકતા હું,
 ઝપટકર શમ્શપર જીસ તરહસે પરવાના આતા હયે;
 ગુઝર હોતા હયે જળ મેરા પરીશ્યોકી કુચેમે,

હઝારો ઉંગલીયા ઉઠતી હંચે વો દીવાના આતા હયે;
અરે મસ્તો સંભલ બયેદો ઝરા હુશીઆર હોજાઓ,
વો દેખો હાતમે સાકી લીએ પએમાના આતા હયે;
ઝફર અબતો કલામે આશકાના ખુબ લીખતે હો,
કે તેરા હર સુખનપર હરફ ઉસ્તાદાના આતા હયે.

ગઝલ-રહીમ.

જો કાલ કરકે મુજેહ તુમ બચસ્મતર આયે,
લગાકે ખુન શહીદોમે નામ કર આયે;
કાઈ દીનોમે યે સખ્તીસે પેશ આયેંગે,
શબાબ આતેહી જોબન તેરે ઉમર આયે;
અકેસે લેટે હો ખાલી હયે હાત ગરદનસે,
હમે સુલાવતો આંખોમે નીંદ ભર આયે;
શમે વીસાલ ખુશામતસે કબ હુવે રાઝી,
જો બસ ચલા ન તુમારા તો રાહપર આયે;
તુમેહ હમારી મહોબ્બત તો નામકોબી નહી,
મીલાકે ખાકમે કીસ દીન મઝારપર આયે;
ચેહી રહીમ દુવા હયે કે જાન જાયે તો જાયે,
મગર ન દીલ કીસી પરદેશીં પર આયે.

ગઝલ-રીંદ.

જો જીરકે હકમે સમજા વો બહેતર બના દીયા,
મુજકો પ્રકીર તુજકો તવંગર બના દીયા;
ખાલીકને યેક યેકસે બહેતર કીયા હયે ખટક,
દારા કોઈ કીસીકો સીકન્દર બના દાયા;
ગાશીલ મુકામ રસ્ક નહી જાયે શુક હયે,
સોસે ખુરા તો યેકસે બહેતર બના દીયા;
સાહબ કમાલ રખતે હંચે અકસીરકા ખવાસ,
ચુટકી ઉઠાઇ ખાકકી ઔર ઝર બના દીયા;
ઉજરતપે ઉસ્તખાંકે ગયા લેકે ખતે શઓક,
મુજ ઝારને હુમાકો કબુતર બના દીયા;
અલ્લાહરે આપકી નઝરે કીમીઆ અસર,
તાંબેકો બારહા ઝરે અહમર બના દીયા;
ગરદનમે તઓક પાંડમે ઝ-જીર દાલી રીંદ,
સઓદાઇ યોંકો અપને યે ઝેવર બના દીયા;

ગઝલ દાગ દેડેલવી.

યે કઝોલ કીસીકા હયે કે મંઝે કુચ નહી કહેતા.
 વો કુચ નહી કહેતા હયે કે મંઝે કુચ નહી કહેતા;
 સુન સુનકે તેરે ઈસ્કમે અગીઆરકે તાઅને,
 મેરાહી કલેન્ના હયેકે મંઝે કુચ નહી કહેતા;
 બન આઈ હયે જો ચાહે ક'હે હઝરતે વાઈઝ;
 અંદેશએ ઉકળા હયે કે મંઝે કુચ નહી કહેતા,
 ખતમે મુજેહ અવ્વલ તો સુનાઇ હયે હઝારો;
 આખીર યેહી લીખતા હયે કે મંઝે કુચ નહી કહેતા,
 પ્રટતા હયે જીગર દેખકે કાસીદકી મુસીબત,
 પુછું તો યેહ કહેતા હયે કે મંઝે કુચ નહી કહેતા;
 તુમકો યેહી શાયાં હયે કે તુમ દેતે હો દુશનામ,
 મુજકો યેહી ઝેબા હયે કે મંઝે કુચ નહી કહેતા;
 મુશ્તાક બહોત હયે મેરે કહેનેકે પર અયે દાગ,
 યે વકતહી અયેસા હયેકે મંઝે કુચ નહી કહેતા.

ગઝલ-સોઝાં.

વોહ કુદ રહે ગયા નવો ઇસ્લામ રહે ગયા
 દુનીઆમે મઝહબોંકા બસ એક નામ રહે ગયા;
 ન દીલ રહા ન શઓક ગુલો સર્વે યા સમન,
 યેકે ઇસ્તીઆક સર્વે ગુલન્દામ રહે ગયા;
 કીસ્મતકો દેખના કે ગીરા થકકે રહેમે કબ,
 જબ દસ્ત કદમપે કુએ દીલારામ રહે ગયા;
 ઉસ દામ ગાહમે વો હું સૈયાદ ના મુરાદ,
 જીરકા સએદ ભાગ ગયા દામ રહે ગયા;
 જીતનેથે રીંદ બાદએ ગુલશામ સમકો દી,
 મંઝે કમ નસીબ સાકીએ ગુલામ રહે ગયા;
 સબ મેરે હમ રહાને કીયા કુચ ઓર મંઝે,
 કરતા હુવા સફરકા સરનજામ રહે ગયા;
 ગાલીબસે કામ થા સોવો સોઝાં ગુઝર ગયે,
 દહેલીમે અબ જનાબકા કયા કામ રહે ગયા.

ગઝલ-ઝામીન.

શહીદે ખન્જરે બેદાદ હું મંઝે,
 અનીસે મેહેશીલે પ્રહાદ હું મંઝે;

મુજેહ મુખલીસ ન સમજે અહેલે દુનીઆ,
 લીએ બસ ઇશકી જાદાદ હું મંએ;
 લીએ શીરતા હયે મેરી ખાકકો ઈશક,
 બગોલે તરાહકી બરબાદ હું મંએ;
 વો કહેતા હયે મુજેહ યાંસે ચલા જા,
 ન જાએગા તો શીર જલવાદ હું મંએ;
 જીસે મંએ યાદ કરતા હું શબો રોઝ,
 ખુદા જાને કીસેલી યાદ હું મંએ;
 શહેનશાહ તુ હજે મંએ ઝામીન ગદા હું,
 તુંહી માલીક હયે બે ખુનીઆદ હું મંએ.

ગઝલ-સોઝાં.

હડતા પડા શીરા તને લાગીર કંહા કંહા,
 મોહોઆ બેરંગ કાહા હવા પર કંહા કંહા;
 મુદતકે બાદ આજ દીખાઈ દીએ હો કયેસ,
 યે તો કહો રહે હો ખીરાદર કંહાં કંહા;
 ઝરરે મે આપતાબમે શાલેમે બક્ર મે,
 મોહોઆ હયે નુર ચેહેરએ અનવર કંહા કંહા;
 મસ્જુદમે મએ કદમે હરમમે કનીસ્તમે,
 મએ હડતા શીરા તુજેહ દીલબર કંહા કંહા;
 ચેક બે નશાનેા નામકી સોઝા તલાશ હયે,
 લે જાએ દેખીએ દીલે મુઝતર કંહા કંહા.

ગઝલ-ખલીલ.

જર્બાંપે ગુસ્સેસે પડ ગઇ ચીં શીરાલે આંખે ભવે ચડાકર,
 દહેનકા બોસા જો ઉસ્ને માંગા બીગડગએ સાપ મું બનાકર;
 બસરકી ખસીઆંમે ઉઝ સારી ખુતોંસે દર પડદા દીલ લગાકર
 ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ એનેહ કીયે હંચે છીપાછીપાકર
 નકર તસવ્વર ખુતોંકા દીલમે મહલલે તોબા હયે કુચ હયાકર
 ખલીલ કાળેમે ખુત પરસ્તી ખુદા ખુદાકર ખુદા ખુદા કર
 હુધ હયે મુદતમે વરલકી શબ ન હશ્ર તકહો સહેર તુંગાયાં
 કર મંએ આમીન જુકાકે સરકો ખુદાસે તુ અયે સનમ દુવા કર
 હસીનો મે હુસ્ન જો કમરમે શુલોમે ગો સંગપે હયે આતીશ
 કીયા હયે આલમકો તુને હયેરાં હરેકમે જલ્વાદીખા દીખાકર
 ખુતોંકોલી બદ ન કહીએ ચાઇઝ ખુદાકો ગર ચેક જાનતાહયે.

નીકાલ હરફે દુધ ન મુંઢસે ખુદા ખુદાકર ખુદા ખુદાકર
બડે હંચે ખટકે જંહામે ગાશીલ બરંગે ઉઝેરવાં નદમસે
કે ભાગતે રાહે રોહંચે અકસરખતરકીમન્ઝીલમે ખખોખાકર
કબી જો ઉસ ખુતકો વસ્તે શબકીકીયા હયેધમાએખાદાખવારી
કહાકે બસબસ બહેકન ધત્તા ખુદાકા દર બંદએ ખુદા દર
ખુતાને હીદુસ્તામે તુને બહોત સીકી સખે? ખુત પરસ્તી,
ખલીલકાએમે ચલકે યહાંસે બસઅબ કોઇ દીન ખુદાખુદાકર,

ગઝલ દાગ.

મુનસશી દુનીઆસે સારી ઉઠ ગઇ,
અયે ખુતો ઇમાનદારી ઉઠ ગઈ;
દીલસે વો જો ઇખ્તીઆરી ઉઠ ગઈ,
અબ તમન્નાહી તુમારી ઉઠ ગઇ;
વાએ દુશ્મન હો ગયા સારા જંહા,
હાયે રસ્મે દોસ્તદારી ઉઠ ગઈ;
રહે ગએ લાખોં કલેજા થામકર,
આંખ જીસ જાનીબ હમારી ઉઠ ગઈ;
જબ હુવા સીજદેમે ઉસ ખુતકા ખીઆલ,
ખુબ બખુદ ગરદન હમારી ઉઠ ગઈ;
હમ ખીંચે અયેસે કે આખીર ઉન્કોબી,
અબ તવાકાહી હમારી ઉઠ ગઇ;
કીસ્સે રખીએ દાગ ચશ્મે દોસ્તી,
ઉઠ ગઈ યારોંસે યારી ઉઠ ચઇ.

સુલેમાન.

નસહી કુચવો મેરે પાસ તો આતે જાતે,
મરનેવાલેસે મહોખ્ખત તો જતાતે જાતે;
કયા કહું નીચી નીગાહોંસે મુજેહ દેખલીઆ,
ચેક છુરી ઔર લગા બયેઠે હંચે જાતે જાતે;
ખુબ જી ભરકે ગલે ઉન્કો લગા લેતાહું,
કબી ગલીયોમેં જો મીલ જાતેં હંચે આતે જાતે;
મુંઢ નહીં દીખલાતે અગર નઝમે હમકો આકર,
અપની આવાઝતો પરદેસે મુનાતે જાતે;
સર્સી ઉખડી હુકી આનેસે તેરે મું ઠઝેરી,
જીસ તરહ કાફેસે થમ જાતે હંચે જાતે જાતે,

દેખતે ચાંદસા મુખડા ને તેરા મેહશીલમે;
શમ્યા સા હોતી તો પરવાને ખુન્નતે જાતે;
રોકે જાતે ન મુલેમાં કબી દરવાજે પર,
છીપકેબી આપકી ખીલવતમે ને આતે જાતે;

ગજલ તઓઝીર.

સનમ ને રામ હુવા હયે ખુદા ખુદા કરકે,
દીસે જીગર કરં સદકે જુદા જુદા કરકે;
નયા યેં જુલમ મસીહાઇમે નીકાલા હયે,
કે માર દાલતે હો તુમ જીલા જીલા કરકે;
ઝરા તો સખ કરો ગયેર બયેઠે હયે ઉઠ જાયે,
કહુંગા હાલ દીલ અપના ઝરા ઝરા કરકે,
હમારે ઝેબ ગીરેબાંકી યેક દમ નહી ખઞ્જેર,
જીનોમે પ્રાડતે હયે હમ સીલા સીલા કરકે;
યે તર્ક જઞ્જોર નયા હયે કહો રકીબસે તુમ,
હમારી બાત હમીદો સુના સુના કરકે;
કબી કબી ને મચલતા હયે યે દીસે નાદાં,
બગલમે રખતા હું ઈસ્કો દબા દબા કરકે;
દુબાહી દુંગા તુજેહ દેખ ચર્ખ કબરસ્તાર,
ઉઠાયા તુને ને તુજેં રલા રલા કરકે;
મીસાલ સુરમેકી પહોંચુંગા આંખમે ઉઠકર;
કરોગે ખાક ને મુજકો જલાજલા કરકે;
ધસી ઉમેદપે બે પ્રીક સોતે હયે મુરદે,
કે બખ્શવાઝેંગે હઝરત ઉઠા ઉઠા કરકે.

ગઝલ અમીર લખનવી.

વાદએ વસ્લ અઞ્જોર વો કુચ બાત હયે,
હો ન હો ઇસ્મેબી કોઈ ધાત હયે;
તાક ઝાંક અગીઆરસે દીન રાત હયે,
અબ યે કુચ ચોરી છીપેકી બાત હયે;
ઈત્લી બાતેં કયું સુનાતે તુમ મુજેહ,
ખીઆર કરતા હું મંઝે ઈત્લી બાત હયે;
દેકે દીલ લેતે હયે બોસે જાંનીસાર,
ધરસે કુચ દેતે હો કયા ખયેરાત હયે;
કયા કરં વસ્કે ખુતાને ખુદ પસન્દ,

હન્સે બડકર બસ ખુદાકી જાત હયે;
ગાલીયોંકી આરઝુપર બોલ હડે,
લો ખુરા કહેના કુચ અછી ખાત હયે;
તાકી હયે રીદાને પગડી શેખજી;
કુચ ખબરલી કીબલએ હાજત હયે,
બોતલોં સે રાત દીન ઢલતી હએ મએ;
યે નઘ બદલી નઈ અરસાત હયે;
હયે તવકકલ પર ઝુઝર અપની અમીર,
ઉરકે દરકી ભીત પર ઐકાત હયે.

ગઝલ અસીર.

બે ઝખાંનો બે દહનહયે નુક કમી અલલાહકા,
સખ કલામોસે હયે બાલાત કલામ અલલાહકા;
ધીઆન બંદોકો હયે જાલીમ મુજ્હો શામ અલલાહકા,
દીલમે યાદ અલલાહકી હો લબપે નામ અલલાહકા
બાગમે હીલકર હવાસે જો સદા દેતે હયે બર્ગ,
પ્રીલ હકીકત ઝાક કરતોં હયે તમામ અલલાહકા;
હયે યે જાહીર વો કાસીસે હયે ન ઉરસે હયે કોષ,
લમ યલીદ.હયે ઐર વલમ યુલદ કલામ અલલાહકા;
બતનમે કોદક તો કીડા શંગમે પાતા હયે રીઝક,
પરવરશ કરના ઝમાનેકા હયે કામ અલલાહકા;
મગપ્રતકી રોઝ મહશર કયું ન હો હમકો ઉમીદ,
મુનતે હયે મુદતસે હમ ગપ્પાર નામ અલલાહકા;
હમલી અપને ગોશએ ઉઝઝતસે ઉકેંગે અસીર.
હશ્રફે દીન હોગા જબ દરબાર આમ અલલાહકા.

ગઝલ કલક.

અદાસે દેખલો જાતા રહે ગીલા દીલકા,
બસ યેક નીગાહપે ઠઐરા હયે ફેસલા દીલકા;
વો ઝુલમ કરતે હયે મુજપર તો લોક કહેંતે હયે,
ખુદા ખુરોંસે ન દલે માઅમલા દીલકા;
હઝાર પ્રસે ગુલઆધયે જુનુ વ જોશ કંહા;
મયા શબાબ કે હમરાહ વલવલા દીલકા;
બાહાર આતેહી કુન્ને કપ્પસ નસીબ હુવા,
હઝાર હઐશ કે નીકલા ન હોસલા દીલકા,

ખુદાઈ ખચેર કરે આજ રંગ બેઢખ હયે,
ટપક રહા હયે કંઈ દીનસે આબલા દીલકા,
પ્રીરાજે કુચએ કાતીલસે હમ યે પુછેંગે,
સુના હયે લુટ ગયા રસ્તેમે કાફેલા દીલકા;
ખુદાકે સામને અપના હયે અયે કલક ઈન્સાફ,
ખુતોસે હશ્તમે હોગા માઅમલા દીલકા.

ગઝલ વંકીર.

ખુદ૫ શખખુંકા હમારે દીલકો સઓદા હો ગયા,
કયા બલા નાઝીલ હુઈ અધેર કયેસા હો ગયા;
બયેઈ બીઠલાએ નહી માઅલુમ યે કયા હો ગયા,
વો ઉડે પહેલુસે દીલમે દર્દ પએદા હો ગયા;
હસ ખુતે કાપીરપે અપના દીલજે શયેદા હો ગયા,
દેર મસજીદ હો ગઈ કાબા કલીસા હો ગયા;
ખાક છાની કુખકુ હમને તલાશે યારમે,
જામએ હસ્તી હમારે તનપે મેલા હો ગયા;
સખ્તીયાં અયેસી ઉઠાઈ ઈન ખુતોકે ઈશ્કમે,
રન્જ સહેતે સહે તે પથ્થરકા કલેજા હો ગયા;
દીલમે જબઆઈ કદુખ વો સપ્રાઈ પ્રીર ઠંડા;
આઈનેમે જબ ગુબાર આયા વો અન્ધા હો ગયા;
રખ દીયા હયે હાત હમને અબરએ સપ્રાક પર,
આજ શમશીરે અજલપર અપના કખ્જા હો ગયા;
આજ પર કયા ચેક મુદતસે ચેલી મામુલ હયે,
પ્રસ્તે ગુલ આઈ ઈધર બસ મુજકો સઓદા હો ગયા;
ઈશ્ક જાનને હમારે દીલમે જાકી અયે વીકાર,
ગમકે રહેને લીયે દીલમે ઠીકાના હો ગયા.

ગઝલ ઈશ્ક.

યે કયા ગઝબ હયે યે કયા સીતમ હયેકે હાગે અબતક નયાર આયા,
ઈધર વો સાકી શરાબ લાયા ઉધર વો અએ બાહાર આયા;
મંએ ઊરકે તેગે નીગેહકી, ખુરરીશકા કયા કંઈઅબ બયાન તુમસે,
કે ચેક પલમે હઝાર હમસે સીતમ રસીદા વો મારઆયા
* ખુદાસે દર દુક મુજેહ બતાદે કીસે કરેગા તુ કલ ઝાલીમ
જો આજ બાંધે કટાર આયા જો આજ બાંધે કટાર આયા
તેરી મહોબ્બતમે રાત દીન હમ લહુડી રોયા કીયેપર ચેક દમ,

હમારે રોનેપે તુજકો ઝાલીમન રહેમ આયા ન પીઆર આયા,
ગઝલપડું મએ અબધશક અયેસી હરયેક મીસરાહો છસ્કા મઓઝુ
કે ઇસ ગઝલમે તો તબઅ અપનીસે કર મએ દારોમદાર આયા.

ગઝલ અમીર લખનવી.

આજ કયા કરતે હો ગમએ વસ્લમે હરદમ નયે,
યે તો સમજે તુમ નયે હો જાનેમન યા હમ નયે;
એ ખુદી દીખલાતી હયે જલવે મુજહ હરદમ નયે,
હયે અજબ આલમ કે હર આલમમે હયે આલમ નયે;
દેખે બાલે હંયે યે કુચે જાને ખુજ હયે યે રંગ,
તુમ સમજતે હો કે હમ દેતે હંયે ઈસ્કો દમ નયે;
હુસ્ન રોઝ અપ્રઝું ભુલા દેતા હંયે પહેલે કાયદે,
રોઝ હો જાતે હંયે મહેશીલમે જાકર હમ નયે;
સામના હયે રએ જાનાસે સીયાસે હો સફેદ,
છદ હયે કપડે બદલ અયે દીદએ પુરનમ નયે;
હરગઝલમે તાઝગી મુશ્કીલ હયે અયે તબએ રસા,
કોહના મસ્કેકોલી હાત આતે હંયે મઝમુ કમ નયે,
કોહના રન્જેસે જોહમ ગભરા ગયા હયે અયે અમીર.
હંડતા શીરતા હું મએ સારે જહાંમે ગમ નએ.

ગઝલ જલાલ લખનવી.

તુમસે આબાદ હો દીલ જાન રહે યા ન રહે,
તુમ રહો આકે યે મહુમાન રહે યા ન રહે;
ખવાબ ગણતસે હયે બહેતર કે હમ આગોશ હયે યાર,
આંખ ખુલનેપે યે સામાન રહે યા ન રહે,
બંદએ ઇશક હું અલલાહસે કહેતા હું યેહી;
ખુત સલામત રહેં ઈમાન રહે યા ન રહે,
હંડતાયા દીલે ગુમ ગસ્તાકુ પસ હંડ ચુકે;
અબ કોઈ જુલ્સ પરેશાન રહે યા ન રહે,
મેરી હએરતકુ ન પોહોચેગા તુમહારે આગે;
આપના બઝમમે હયેરાન રહે યા ન રહે,
કંગી જુલ્દોમે કરો કયા દીલે ઉશાકસે કામ;
અયેસે દો આર પરેશાં રહે યા ન રહે,

સીજદા જીસ દીનસે કીયા યેક ખુતે કાશીરકો જલાલ;
શક હયે હમકો કે મુસલમાન રહે યા ન રહે.

ગઝલ દાગ દહેલવી.

આરઝુ યે હયે કે નીકલે દમ તુમ્હારે સામને,
તુમ હમારે સામને હો હમ તુમ્હારે સામને;
હશ્ર કે દીનબી હો શરહે ગમ તુમ્હારે સામને,
સખ ખુદાકે સામને હો હમ તુમ્હારે સામને,
આહે લખપર આઘથી થમકરકે તુમ ગમરા ન જાઓ,
દર્દ દીલમે હો મગર કમકમ તુમ્હારે સામને;
આઘ હયે કયા મેરી શામત આઘ હયે કયા મેરી મઝાત,
મંઝે કરે ઇઝકાર દર્દો ગમ તુમ્હારે સામને;
કલ કર દાલો હમે યા જુમો ઉશ્શત બજશદો,
લો ખડે હયે હાત બાધે હમ તુમ્હારે સામને;
બાદ મેરે રોઝેગા સારા ઝમાના દેખના.
ધુમસે હોગા મેરા માતીમ તુમ્હારે સામને;
યેક તુમ્હારી ચુપમે સોયેજઝ દેખે અયે ખુતો,
દમ બખુદ હયે ઈસીઝે મરીઅમ તુમ્હારે સામને;
હાલે દીલમે કુચ ન હો તાસીર યે મુમકીન નહી,
કોઈ ઈતના હો કહે હરદમ તુમ્હારે સામને;
મુજકો ઇસ સરકી કસમ અખતક વોહી હયે ઇઝતેરાખ
દાગ મુઝતરકા જો યા આલમ તુમ્હારે સામને.

ગઝલ શહીદો.

વસ્લકી શખ હો ચુકી રૂખસત કમર હોને લગા.
આશતામે મુખ્હ મહેશર જલ્વગર હોને લગા;
શામસે મુરદા પડા રખા મસીહાને મેરા,
કુમ્મઝ ઇઝતી જળ કહા વકતે સહર હોને લગા;
બારે સંદલસે અરક આયા જબીને યાર પર,
દર્દ સર જાતા રહા દર્દ જીગર હોને લગા;
યેક દો દમ હું મસીહા અખ દને આખીરતો આ,
જાનીએ મુલકે અદમ દમકા સપ્સર હોને લગા;
પાસ રહેતાયા શહીદી યે ન યા ઉસ્કો ખીઆલ,
શીર જુદા દીલસે મહોખ્ખતકા અસર હોને લગા;

ગઝલ ગોયા.

ન તો આઈ અંજલ નવોયાર આયા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા;
 ન તો વસ્લ હુવા નવીસાલ હુવા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા;
 મેહ બરસા હાયે ન તીરોંકા કુસ્તા ન હુવા શમશીરોંકા;
 ખીજલી ન ગીરી તુશાં ન હુવા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા;
 બાઝારે મહોખ્ખત ગર્મ રહા ઉસ યુસુફકા સોદા ન બના;
 ન તો મોલ લીયા ન તો આપખીકા યેભી ન હુવા વોભી હુવા;
 રગ રગડો શોક થા નસ્તારકા મુસ્તાક ગલાથા ખન્જરકા,
 લીખા ન મીઠા યે મુકદ્દરકા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા;
 તડપા તહે ખન્જરલી ન ઝરા સર અપના ન લબસેશીકવાકીયા;
 થા પાસ અદબ ઉસ કાતીલકા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા;
 મએ નએમે થા ખુલવા ન સકા મુજકો કોઈ વંહાપોંહોઆન સકા
 વો આ ન સકા મએ જ ન સકા યેભી ન હુવા વો ભી ન હુવા

ગઝલ સખા.

આપ અપની બેવશાઈ દેખીએ,
 હમસે અઝોર અયેસી ખુરાઈ દેખીએ;
 ખાત શીર હમસે બનાઈ દેખીએ,
 શીર વોહી તકરીર આઈ દેખીએ;
 આઈના ઉસ ખુતકો દીખલાકર કહા,
 અઝોર સુરત હાત આઈ દેખીએ;
 વાહેરે સુરમા લગાના આપકા,
 શાખ નરગીસ હયે સલામ દેખીએ;
 દેર હોતી હયે હમારે કતલમે,
 યે નહી અછી ઝીકાઈ દેખીએ;
 લાઇએ પીલવાઇએ જામે શરાબ,
 દેખીએ બદલી વ આઈ દેખીએ.
 વો ન આતા થા ન આએ અયે સખા,
 રશતા રશતા મએત આઈ દેખીએ.

ગઝલ તરકકી.

મએ તો કાયલ હું ખતાપર અબના હઠકે સોઈએ,
 ગાલીયાં દે દીજીએ લેકીન લીપટકે સોઈએ;
 અધમે છીપ જાતા હયે શારમાકે માહે ચારદા,
 અપને મુસે દુક દુપટકે ઉલટકે સોઈએ;

યાદ આતા હયે મુજહ કહેના તુમહારા પીઆરસે,
 સોને દીજે પ્રએલકે આપ અખ સીમટકે સોઈએ,
 હએ ઈરાદા રહીએ દરવાઝેપે ઉસ્કે રાતદીન,
 ચુમીએ દેહલીજકો ઔર પાસ હઠકે સોઈએ;
 ચેક દીન ઉસ્સે કંહા મંએને જો હોની હો સો હો,
 દીલમે હયે શીર આપકે સાત આજ દટકે સોઈએ;
 ક્યા કહું કીસ પીઆરસે મુંહ ફેર કર ઉસ્ને કહા,
 જુસ્પે જુ દેતે હો તુમ ઉસ્સે ચીમટ કર સોઈએ;
 બઝમમે તુમકો તરકકી છોડતા હયે જાનકર,
 લુટા ક્યા હયે જા હસીમે આપ ભુટકે સોઈએ.

ગઝલ મેમીન.

વો જો હમમે તુમમે કરારયા તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો,
 વોહી વાઅદા યાને નીબાહકા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
 વો જો લુટા મુજપેથે પેશતર વો કરમ કે થા મેરે હાલપર,
 મુજ સખ હયે યાદ ઝરા ઝરા તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો;
 વો નયે ગીલે વો શીકાયતે વો મઝેહ મઝેહકી હીકાયતે,
 વો હરયેક ખાતપે રહના તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો;
 કોઇ ખાત અયેસી અગર હુઝે કે તુમહારે જુકો ખુરી લગી,
 તો અયાસે પહેલેહી બોલના તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો;
 કબી હમમે તુમમેબી ચાહથી કબી હમમે તુમમેબી રાહથી,
 કબી અમલી તુમલી થે આશના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો
 વો ખીગડના વસ્લકી રાતકા વો ન માનના કીસી ખાતકા,
 વો નહી નહી કી હરઆં અદા તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો;
 જુસે આપ કહેતેથે આશના જુસે આપ કહેતેથે બાવશ,
 મંએ વોહી હું મોગીને મુબતેલા તુમેહ યાદ હોકે ન યાદ હો

ભાગ ૨ જે.

ગઝલ રીંદ.

હુર પર આંખ ન દાલે કબી શયેદા તેરા,
 સખસે બેગાના હયે અયે દોસ્ત શનાશા તેરા;
 શાન ઈરશ હયે તેરી મરદબા આલા તેરા,
 તુહી ચેકતા કોઇ સાની નહી હક્કા તેરા,

અઝલ કયા દખલ કરે કુન્હા હકીકતમે તેરી,
હોસલા પસ્તમેરા મરતબા આલા તેરા;
જુસ્તજુમે જો ન દોડે તેરે તુટે વો પાંડે,
સરવો કટ જાએ ન હો જુસ્મે કે સઝોદા તેરા,
તુહીને ધરકો બનાયા હયે યદે કુદરતસે,
તુહો ચાહુંગાતો બીગડેગા ચે પુતલા તેરા;
ચેક આલમકો તેરે નામકા હયે વીદે અયે દોરત,
મંઝેહી કુચ ઝીક નહી કરતા હું તન્હા તેરા,
બયેકે તકીયાલી લગાકર ન કલી ઉસ દીનસે;
હમ પ્રકીરોને લીયા જબસે સહારા તેરા,
પાક દામાનીમે તેરે નહી પડનેકા ખલલ;
અપને મુસ્તાફોસે નાહક હયે પરદા તેરા;
આશકે રહે પરી શેરતઝેહુર નહી,
જાનેજાં રીંદ હયે દીવાના વો શઝેદા તેરા,

ગઝલ અમીર લખનવી.

જો હયે બહાર ઉસ્કો ખીઝાંકા ખતરલી હયે,
અયે બાગબાં બંસતકી તુજકો ખબરલી હયે;
ગાહક હોં ખાક જોહરીયોંકો નઝરલી હયે,
યે અશકખું તો લાલલી હયે ઐર ગોહરલી હયે;
સીનેકો દેખ લાલકે નાવકકો ખેંચના
નાવકકી સાથ યાર કીસીકા જીગરલી હયે;
કઝોનેનમેં હયે જલ્વઝે હુસ્ને જમાલે દોરત,
હયે ઝેક રોશની કે ઈધરગી ઉધરલી હયે;
મહશરમે હોગેં તેરે સીતમકે ચે દો ગવાહ,
હમરાહે ઝખ્મ દીલલી હયે દાગે જીગરલી હયે;
દુરકતકી શબમે કોઇ ભટકતા નહી હયે પાસ,
ઉસ મેહેરકી તરહસે ગુરેઝાં સોહરલી હયે;
મહેયુજ હકકા ખાસ ચે રત્ના હયે અયે અમીર.
દાખીલ હો લામકાંમે ચે હદેં બશરલી હયે.

ગઝલ આઝાદ.

દમ મેરા તેરે ધરકમેં અયે જાં નીકલ ગયા,
અજા હુવા કે દીલકાલી અરમા નીકલ ગયા;
સીવા કીયા હયે શાનેને કયા માર મારકે,

બલ આજ તેરા કાકુલે પેચા નીકલ ગયા;
 પુછા ને ઉસ્ને આપ હમે ચાહતે હયેં કયા,
 બે સાંખતા ઝંબાસે મેરે હાં નીકલ ગયા,
 ઝીન્દાસે અપને પાંઉકી જનજીર તોડકર;
 દીવાના તેરા મુઝે બયાબાં નીકલ ગયા,
 આઝાદ તેરે કુચેસે નીકલા નહી સનમ;
 ગુલશનસે આજ ખુલ ખુલે નાલાં નીકલ ગયા.

ગઝલ દાગ.

ન દીલમે ગઝર આતા હયે ન સાહેબ ખાના આતા હયે,
 નઝર ચારેં તરફ વયેરાનાહી વયેરાના આતા હયે;
 તડપતા લોટના ઉડતા ને બે તાબાના આતા હયે,
 યે મુરગે નામેબર આતા હયે યા પરવાના આતા હયે;
 મેરે મીઝંગાંસે આંસુ પોંહોચતા હયે ફીસલીએ નાસાહ,
 ટપક પડતા હયે ખુદ ને ઇસ શબ્દરમે દાના આતા હયે;
 તેરા કુચા હયે વો દારૂસ શીશ બીમાર વહેશત કો,
 પરી આતેહી હયે બનજતા હયે ને દીવાના આતા હયે;
 રૂબે રોશનદે આગે શમે રખકર વો યે કહેતે હયે,
 ઉધર જતા હયે યા દેખે ઇધર પરવાના આતા હયે;
 જીગર તક આતે આતે સો જગે ગીરતા હુવા અસ્યા,
 તેરા તીરે નઝર આતા હયે યા મસ્તાના આતા હયે;
 કલી ચલના કલી રૂકના કલી હીલના કલી ખીંચના,
 તેરે ખન્જર કો હર અંદાઝ માથુકાના આતા હયે;
 દગા શોખી શરારત બેહ્યાઇ શીત્તા પરદાઝી,
 તુજેહ કુચ ઐરલી અગે નરગીસે મસ્તાના આતા હયે;
 વોહી ઝગડા હયે ફુરકતકા વોહી ફીસ્સા હયે ઉલ્ટતકા,
 તુજેહ અગે દાગ કોઈ ઐરલી અપ્સાના આતા હયે.

ગઝલ સખા.

ખુદ પરસ્તીકા ને સઝોદા હો ગયા,
 આપ મંઝે અપના તમાશા હો ગયા;
 જબ મુજેહ અપની હકીકત ખુલ ગઈ,
 જુઝસે કુલ કતરેસે દરયા હો ગયા;
 ખો ગયા અયેસા તરીકે ઈશ્કમે,
 ખુદ નહી માલુમ મંઝે કયા હો ગયા;

દે દીયા દીલ યારકો મીટીકે મોલ,
મુશ્ત ઈસ યુસુફકા સઘોદા હો ગયા,
બેંચ કર તસવીર રૂએ યારકી.
ઔરહી માનીકા નકશા હો ગયા;
અપને યુસુફકે મંએ શઘોકે દીદમે,
મરદુમે ચશમે ખુલેખાં હો ગયા;
અયે સબા યેહી લીખા તકદીરકા,
હમસે ઔર ઉન્સે મુચલકા હો ગયા.

ગઝલ ખલીલ.

મેરી કદ્ર કયા હો જહાંનમે કંહી મુજસા કોઈ બશર નહી,
વો દવા હો જીસ્મે શીશ નહી વો દુઆ હો જીસ્મે અસર નહી
ન જમાલમે ન કમાલમે કંહી તુજસા કોઈ બશર નહી,
તેરે જલ્લેગાહ વો હયે ઉસ જગાકે જહાં કીસીકા ગુઝર નહી;
મેરે દીલકો જીસ્કા ખીઆલ હયે શખેરોઝ શોકે વીસાલ હયે,
વો કંહા હયે કઘોન હયે કયા હયે શઘેઅલીતકચઉસ્કી ખબર નહી
મેરે ઉસ્કે જો હયે મામેલા વોહી ઉસ્કો ખુબ હયે જાનતા,
યે મુકામ રાઝો નીઆઝ હયે દીલો જાંકે ઉસ્કો ખબર નહી;
નગરઝ નસીમે સહરકી કુચ ન સબાસે કામ જહાંનમે.
કહેં નામાંબરસે પંયામ કયા ઉને કયા હમારી ખબર નહી;
વોહી તુર હયે વોહી તુર હયે વોહી બકે હુસન જમાલ હયે,
કોઈ કયા મજલકે દેખલે કીસી આંખમે યે નઝર નહી;
વો જો કરતે હંયે મેરા ઇત્તેહાં પડે બીચવાલે ન દરમીયાં,
અગર આગમેહી વો ફેંક દે તો ખલીલ કુચ મુજે દર નહી,

ગઝલ અનામત.

ખુદાકી યાદ કરતે હંયે ખુતોંસે ગર્મ સહોખત હયે,
યેહી મઝહબ યેહી તકવા યેહી અપની ઇબાદત હયે;
વો કયા શઘે હયે કે જીસ્મે હરબશરકી ગઝર હાલત હયે,
તઆસ્શુક હયે તઆસ્સુક હયે મહોખ્ખત હયે મહોખ્ખત હયે;
ખુદાકે વાસ્તે જલ્લદી દીખાદે હુસ્નકા જલવા,
કયામતકો તેરે દીદારકા વાઅદા કયામત હયે;
તમાશા ગાહે આલમમે મુજેહ હયેરતકા આલમ હયે,
હઝાર આઇના દીલમે વોહી બસ ચેક સુરત હયે,
બશર કી કીયા હકીકત હયે ફરીસ્તા ખાક હો પીસકર,

હઠાએ ખાર તેરે ઇસ્કકા કીસ્કી યે તાકત હયે;
 નહી ગાનેસે કમ હયે મએકદેમે કીલોકાલ ઉસ્કા,
 સદા હો હકકી હરકુલ કુલમે હયે શીશોકા હાલત હયે;
 ભરોસા કીન્દગીકા હયે અમાનત કીસ્કો દુનીઆમે,
 ખુતોંકી યાદમે અપના જો દમ હયે સોગનીમત હયે.

ગઝલ મોમીન.

હાનીયા દીલમે અખ નમીલે ગે કીસીસે હમ,
 પર કયા કરે કે હો ગયે લાચાર જીસે હમ;
 હસ્તેં જો દેખતે હયે કીસીકા કીસીસે હમ.
 મુંહ દેખ દેખ રોતેં હયે કીસ બેકસીસે હમ;
 મુજસે ન જોલો તુમ ઇસે કયા કહેતે હયે લલા,
 ઇન્સાફ કીજી પુછતે હયે આપહીસે હમ;
 સાહબને કીસ ગુલામકો આઝાદ કર દીયા,
 લો બંદગીકે છુટ ગએ બંદગીસે હમ;
 ઈનનાતવાનીયોંપે લીથે ખાર રાહે ગએર,
 કયું કર નીકાલે જાતે ન ઉસ્કી ગલીસે હમ;
 કયા ગુલ ખીલેગા દેખીએ હએ પ્રસે ગુલતો દુર,
 એર સુએ દશ ભાગતે હયે કુચ અબીસે હમ;
 હયે છંડ ઈજ્તલાકબી ગએરોંકે સામને,
 હસ્નેકે બદલે રોયેં ન કયું ગુદ ગુદીસે હમ;
 વહશત હયે ઈસ્કે પરદેશીમે દમે ખુકા,
 મુંહ ઢાંકતે હયે પરદએ ચસ્મે પરીસે હમ.
 લે નામ આરઝુકા તો દીલકો નીકાલ દે,
 મોમીન નહો જો રખતુ રખે બીદઅતીસે હમ;

ગઝલ આલમ.

દીલ અગર મેરા ન હસ દુરપે શએદા હોતા,
 બખુદા સારે ઝમાનેમે ન રસ્વા હોતા;
 ઇસ તરહ કયું દીલે બેતાબ તડપતા હરદમ,
 અપને કાબુમે જો અયે જાન કલેજા હોતા;
 ગર તેરે શરબતે દીદારસે હોતે સએરાબ,
 કયું રવા અશકોંકા ઈન આંખોસે દરીઆ હોતા;
 અશક બહેના હી મેરે વાસ્તે અકસીર હુવા,
 ઝખત કરતા ગમે ગેસુમે તો સએદા હોતા;

તુજકો ખાલીકને કીયા યુસફે સાની ચપે જન;
કયું ન મંએ દીલસે શીદા મીસ્લે ઝુલેખાં હોતા,
ધર મેરા નુરે કદમસે ન જો રોશન હોતા;
માહે કામીલકા મુજેહ ઉરપે ન ધોકા હોતા,
મુજસે કહેતા હયે મેરે દીલકોબી હોતી તાસીર;
મેહેરખાં ઇશક અગર આપકા સચા હોતા,
હએપ્ર એક દીનબી ન દુનીઆમે ઊઠાઈ રાહત;
કાશ ઇસ્સે સો મંએ આલમમે ન પએદા હોતા,
શકલ ગર મેરી તઆશ્શુકમે ન અયેસી હોતી;
આજ આલમ ન કોઈ મેહવ તમાશા હોતા.

ગઝલ રસા.

દીલ મેરા તીરે સીતમગરકા નીશાના હો ગયા,
આપતે જાં હકમે મેરે દીલ લગાના હો ગયા;
પ્રસે ગુલમેબી ન કુચ સુરત રીહાઈકી હુઈ,
કયેદમે સૈયાદ મુજકો યેક ઝમાના હો ગયા;
પાસ રસવાઈકી દેખો પાસ આસકતે નહી,
રાત આઈ નીંદકા હમકો બહાના હો ગયા;
ખવામ ગફલતસે ઝરા દેખો તો કબ ઓંકેયે હમ,
કાશલા મુલકે અદમકો જળ રવાના હો ગયા;
ખાકસારીને દીખાયા બાદ મુરદનબી ઉરજ,
આસમાં તુરબતકા મેરી શામીયાના હો ગયા;
બાદ મરનેકે ખળરકો કઓન આતા હયે રસા;
ખતમ બસ કુન્જે લહદ તક દોરતાના હો ગયા.

ગઝલ આતીશ.

બલ ખા સકે ન સુરતે ગેસુએ યાર સાંપ,
તોડે મરોડે અપને બદનકો હઝાર સાંપ;
એહવલકી આંખસે હું મંએ સોદાઈ દેખતા,
દો ઝુલફે યારકી નઝર આતી હયે ચાર સાંપ;
કયું કર ન શાડ શાડકે ફેંકુ મંએ પએરહન,
સઓદાએ ઝુલ્ફ યારમે હયે તાર તાર સાંપ;
અપ્રશા છીલકકે યારને ઝુલ્ફે સીયાહ પર,
દીખલા દીયા વો સુનતેયે જો માલદાર સાંપ;
મુઝીબી મુત્તાશીક અસરે હુસ્નસે હુવે,

કરતે હંચે ગન્ન યારકે ઉપર નીસાર સાંપ;
 હર ઉકદા ગાંઠ ઝહેરકી મુઝી હચે બાલ બાલ,
 કાકુલ હચે ચેક યારકી કાલી હઝાર સાંપ;
 ઉસ મુલ્કમેં હય જબસે મેરા દાગદાર દીલ,
 તા ઉસકો સમજતે હંચે અપના શીકાર સાંપ;
 રહે સખીહપર નહી લહેરા રહી વો મુલ્ક,
 ગો પાકે યાસમીકી હચે બે ઇખ્તીઆર સાંપ;
 આતીશ ચે શાયરોંકા પ્રકત ઇખ્તીરાહ હચે,
 રખસાર ગન્ન હચે ન તો ગેમુએ યાર સાંપ;

ગઝલ ઝામીન.

અરે ઓ હુસ્ને એબાઇ ખુદા જાને કંહા હચે તુ,
 શહેનશાહી દીલારાઇ ખુદા જાને કંહા હચે તુ;
 તેરી કુરકતમે બેકલ હું મંએ તેગ અબરકા ધાયલ હું,
 કબી સુરત ન દીખલાઈ ખુદા જાને કંહા હચે તુ;
 અલસ્તો કહેકે કહેલાયા કહા કાલુબલા સબને,
 હુવા મેહશીલમે હરજાઇ ખુદા જાને કંહા હચે તુ;
 કહા હચે નાહનો અકરબ યું છીપા પરદેમેં અયેસા કયું,
 બનાયા હમકો સોદાઈ ખુદા જાને કંહા હચે તુ;
 કીસીસે વો નહી મીલતા તેરી હસ્તી હચે કયાં ઝામીન;
 જુદાઈકી બલા આઈ ખુદા જાને કંહા હચે તુ.

ગઝલ મોનોસ.

બહાર આઇ હચે ભરદે બાદએ ગુલગુંસેપયેમાના,
 રહે લાખો બરસ સાકી તેરા આબાદ મંએખાના;
 નીમે કયુંકર હમારા ઉસ પરી પંએકરસે યારાના,
 વો બેપરવા મંએ સંઓદાઈ વો સંગી દીલમંએ દીવાના;
 ઉસી રફકે પરીપર જાન દેતા હું મંએ દીવાના,
 અદા બાંકી હચે જુસ્કી તીરઝી ચીતવન ચાલ મસ્તાના;
 હમારે ઓર તુમારે ઈસ્કકા ચરચા હચે આલમમે,
 નહી સુનતા હચે કોઇ લયેલીઓ મજનુકા અફસાના;
 ગુઝર યારબ ગુલીસ્તાંમે હુવા હચે કીસ શરાબીકા,
 કે શાખે ઝુમતી હંએ નાલએ ખુલખુલ હચે મસ્તાના;
 હમે આના મીલે કયુંકર તેરી મેહશીલમે જાનાના,
 મેરી સુરત શીકીરાના તેરા દરબાર શાહાના;

ગીઝાલે દસ્ત બોલે દેખકર મનઝુકી મૈયતકો,
 યે વહશી મરગયા બસ હો સુકા આબાદ વયેરાના;
 રહી હયે રાત કમ અબ સો રહો બસ બનઝુકી ઝુલ્ફે,
 હટા દો આઘના જાનુસે રખદો હાથસે શાના,
 યે બાઘસ હયે ઉલજ પડતા હું બે મુજબ જો યારોસે,
 દીલે સદ ત્યાક અપના ગેસુએ જાનાકા હયેશાના;
 બતા અયે શમઅબઝમે હુસ્ન યે કયેસી હયે દીલસોઝી,
 તુજે પરવા ન હો એર જાન દે જલજલકે પરવાના;
 બતાઉં હાલ તુમસે કયા મંએ અપને દીનો ઇમાંકા;
 પ્રકીરે મસ્ત હું મુનીસ મેરા મઝહબ હયે રીન્દાના.

ગઝલ રએહમ.

જાકે ગુલઝાસે સૈયાદ શીરાયા ઉલટા,
 કયા નસીબા હયે તેરા ખુલખુલે શયેદા ઉલટા;
 તને ઉરીઆનીસે બહેતર નહી દુનીઆમે લીબાસ,
 યે વો જામા હયે કે જુસ્કા નહી સીધા ઉલટા;
 ગાલીયાં દેતે હંયે ઉનસેતો ગણ હોતે હંયે,
 મેરે યારોસે જો કરતે હંયે વો શીકવા ઉલટા;
 નામ ઉસ્સેહી સુના ઈસ્કકે બીમારોંકા,
 મેરે દરપરસે શીર આયા જો મસીહા ઉલટા;
 યાદ આયા જો મુજેક કુએ સનમ હઝકે દીન,
 દરે શીરદોસ તલક જાકે શીરાયા ઉલટા;
 કએસકી તરહસે હો જાતે હઝારો મજનું,
 પરદા મેહેમલકા રખતી કબી લયેલા ઉલટા;
 નાલા કરનેસે મેરે યાર ખશ હોતા હયે,
 રહેમકો જા ઉસે આ જાતા હયે ગુસ્સા ઉલટા.

ગઝલ દાગ.

પઆમે કામયાબ આયે ન આયે,
 ખુદા જુને જવાબ આયે ન આયે;
 તેરે ગમઝોંકો અપને કામસે કામ;
 કીસીકે દીલકો તાબ આએ ન આએ;
 ઉસે શરમાયેંએ ઝીકરે ઉદુ પર,
 યે કીસ્મત હયે હીજાબ આયે ન આયે;
 તુમ આએ જબ સવારે તોસને નાઝ;

ક્યામત હમ રકામ આયે ન આયે;
 શુમાર અપની ખતાઓંકા બતાડું,
 તુમેહ શાયદ હીસાબ આયે ન આયે;
 નયે ખન્નરસે મુજકો કીજીહ કીજે,
 શીર અયેસી આખો તાબ આયે ન આયે;
 શખે વરસે હિદુ તેરી બલાસે;
 કીસી મુઝતરકો ખવાબ આયે ન આયે;
 પીયુંગા આજ સાકી સઝેર હો કર;
 મોઅરસર શીર શરાબ આયે ન આયે;
 યે જાકર પુછ આતુ હિન્સે દરખાં;
 કે વો ખાને ખરાબ આયે ન આયે;
 ન દેખો દાગકા દીવાન દેખો,
 સમજમે યે કીતાબ આયે ન આયે.

ગઝલ જલાલ લખનવી.

અબકે જીસ દીન ઉસ્કે દરપર બેઠીએ,
 મરકે હીએ ખાક હોકર બેઠીએ;
 આઈએ આંખોમે છીપકર બેઠીએ;
 તુરકે પરદોમે અંદર બેઠીએ;
 યે ઇરાદા હયે કીસીકે તીરકા;
 સીનેમે દીલકે બરાબર બેઠીએ;
 બઝમ જાનાસે ઉડાતે હંચે રફીબ;
 દીલમે થા જો કઝદ અબકર બેઠીએ;
 બેખુદી કહેતી હયે બઝમે યારમે;
 ચલીએ અબ મેહેશીલકે બાહર બેઠીએ;
 માંગીએ રખસાત ન વકતે વાપસી;
 દમ નીકલ સે ઝોર દમમર બેઠીએ;
 હુંડને ઉસ્કો ચલેયે અયે જલાલ,
 યાસ બોલી જાઈએ ઘર બેઠીએ.

ગઝલ અનામત.

ચેહરા અયેસા હયે મુન્નવર કે જીસે કહેતે હંચે;
 હાત આયા હયે વો દીલબર કે જીસે કહેતે હંચે;
 કયા હકીકત હયે તેરે ગુન્ચો ગુલકી ખુલ ખુલ;
 મંએ દેખાજી વો ગુલેતર કે જીસે કહેતે હંચે;

કાસીદા મુહ હયે તેરા કયા જો ઉસે દે પઞ્ચગામ;
હયે હમારા વો પઞ્ચમ્બર કે જીસે કહેતે હંચે;
લાખ ટકરાએ દોઈ સર નહી હોતી હયે ખખર;
દીલ યુતોંકા હયે વો પથર કે જીસે કહેતે હંચે;
કુચા ગરદીકા જો કરે કઝદ વો મેરી હમરાહ,
હું વો મંએ ચર્જકો ચકકર કે જીસે કહેતે હંચે;
સાદા રૂપોં કી સદા હુસ્નકો દેતા હયે જીયા.
આઈના હયે વો સીકન્દર કે જીસે કહેતે હંચે.
ગઝરને જયેસે હી ઉસ ગુલકો પહેનાઈ પોશાક;
દીલ હયે જામેસે વો બાહર કે જીસે કહેતે હંચે;
હડ ગયા મંએ જો કપસસે તો પુકારા સૈયાદ;
અબકે કાટું વો તેરાપર કે જીસે કહેતે હંચે;
ધરમે કીસ આઈના રખસારને રખ્યા હયે કદમ,
આજ અમાનત વો હયે શશદર કે જીસે કહેતે હંચે.

ગઝલ ઝઞ્ઞોક આકાનીએ હોન્દ.

કયા આયે તુમ જો આએ ધડી દો ધડી કે બાદ;
સીનેમે હોગી સાંસ અડી દો ધડીકે બાદ;
દોઈ ધડી અગર વો મુલાયમ હુવે તો કયા;
કયે બયેકેંગે શીર બેક ધડી દો ધડી કે બાદ;
ઉસ લાસે લખકે બોસે લીએ હમને ઈસ કદર,
સખ હડ ગઈ મીસીકી ધડી દો ધડી કે બાદ;
તુ દો ધડીકા વાચદા ન કર દેખ જલદ આ;
આનેમે હોગી દેર ધડી દો ધડી કે બાદ;
કલ હમને ઉરસે તર્ક મુલાકાત કીતો કયા;
શીર ઉસ બગઝેર કલ ન પડી દો ધડીકે બાદ.
ગો દો ધડી તક ઉરને ન દેખા ઇંધર તો કયા;
આખીર હમોસે આંખ લડી દો ધડીકે બાદ;
કયા જાને દો ધડી વો રહે ઝઞ્ઞોકકી તરેહ;
શીરતો ન હઞ્ઞેરે પાંડે ધડી દો ધડી કે બાદ.

ગઝલ ગાલીબ.

હઝારોં ખ્વાહીશે અયેસી કે હર ખ્વાહીશપે દમ નીકસે;
ખયોત નીકસે મેરે ફરમાન સેકીત શીરમી કમ નીકસે;
દરે કયું મેરા કાતીલ કયાં રહેગા ઉસકી ગરદનપર;

વો ખું જો ચક્ષ્મ તરસે ઉમર ભર યું દમ બદમકનીભે;
 નીકલના ખુલ્લસે આદમકા સુનતે આયે હંયે લેકીન;
 બહોત બે આબર હોકર તેરે કુચેસે હમ નીકલે;
 ભરમ ખુલ જાયે ઝાલીમ તેરી કામતકી દરાઝીકા;
 અગર ઇસ તુરરએ પુર પેચો ખમકા પેચો ખમ નીકલે;
 મગર લીખવાએ કોઇ ઉસકો ખતતો હમસે લીખવાએ,
 હુઈ સુખહે ઓર ધરસે કાનપર રખકર કલમ નીકલે;
 મહોબ્બતમે નહી હયે ફક્ર જીને ઓર મરનેકા;
 ઉસીકો દેખકર જીતે હંયે જીસ કાશીરપે દમ નીકલે;
 કહાં મએખાનેકા દરવાઝા ગાલીબ ઓર કંહા વાઇઝ;
 પર ઈત્ના જાનતે હંયે કલ વો જાતાથા કે હમ નીકલે.

ભાગ ૩ જે.

ગઝલ વઝીર લખનવી.

વરલમે રશ્તાર માશુકાના દીખલાતી હંયે નીંદ;
 આજ કીન અટકેલી યોંસે આંખમે આતી હયે નીંદ;
 કરવટેં લે લે કે કહેતેં હંયે શબે પુરકતમે હમ;
 કીસ તરહ અયે ખુશ્ત ગાને ખાક આજાતી હયે નીંદ;
 સખઝએ ખવાબીદએ ગુલશનકા જબ આજાતી હયે ઝીકર
 તબ કશ્સમે કોઈ દમ ખુલ ખુલકો આ જાતી હયે નીંદ;
 પુરકતે દીલદારમે સોનેકો મરના કયેતે હંયે;
 આશકોમે ખવાબે મર્ગ અયેસી કહેલાતી હયે નીંદ;
 નીંદકોભી નીંદ આ જાતી હયે હીઝરે યારમે;
 છોડ કર બેખવાબ મુજકો આપ સો હંયે નીંદ;
 કહેતે હંયે સોના ઇસે ચોંકા ન રોઝે હશ્ર તક;
 ઈસ હમારે બખ્ત ખુશ્તેકી કસમ ખાતી હયે નીંદ;
 પુરકતે દીલદારમે જે રાતભર આતી નથી;
 વરલમે આતે હુવે આંખોંમે શરમાતી હયે નીંદ;
 મુન્તઝર રખતી હંયે ગમઝે કરતે હંયે આતી નહી;
 આ બુતે તરસા તેરી પુરકતમે તરસાતી હયે નીંદ.
 કુએ જાનાસે જે ઉઠતા હું તો સો જાતે હંયે પાઉં,
 દેઝે તન આંખોંસે પાંહમે ઉતર આતી હયે નીંદ;
 ગરમીએ સોઝે જીગર બેતાબ કર દેતી હયે જબ;

ઠંડી સાંસે અયેસી ભરતા હું કે આજ્ઞાતી હયે નીંદ;
તેમકા પ્રલ ખાયા આખે તેગ પીકર સો રહે;
કસ્તે આખો ગીઝાસે વા કઈ આતી હયે નીંદ;
સોતે હોતો ચસ્મેબદ દુર આંખે રહેતી હયે ખુલી;
પ્રીતએ બેદાર કયા અયેસીંહી કહેલાતી હયે નીંદ;
હીઝરમે સોનેકી અયેસી હયે તમન્ના અયે વઝીર;
દેખતા હું ઉસ્કો હસરતસે જીસે આતી હયે નીંદ.

ગઝલ-મુશ્તરી.

મંઝે હયે ગુલઝાર હયે સાકી હયે ઘટા છાછ હયે,
કહેદો તોખાહ શકનોસે કે બાહાર આઈ હયે;
જાખ મંઝે કહેતા હું કે અયે યારો બાહર આઈ હયે,
હસકે પ્રમાતે હયે કુચ બઝેર હયે સઝોદાઈ હયે;
કયા બલા ઇસ્ક હઝે જીતા હું તો બદનામ હું મંઝે,
જાન દેતા હું તો હસ શોખકી રસ્વાઈ હયે;
છીપકે વો રસ્કે પરી ગઝેરકે ઘર જાતા હયે,
હડતી હડતી હુઘ હમનેલી ખબર પાઈ હયે;
સખે જાં બખ્શકા બોસા જો કીયા મંઝેને તલખ,
કહા હસ શોખને કયા તેરી કઝા આઈ હઝે;
લી ખખરં અપને મરીઝે શખે ગમકી ન કલી,
બસા ઇતી બ.તોંપે દાઅવાઝે મસીહાઈ હયે,
શખે પ્રકતકે જો અયે મુશ્તરી જાગે યે હમ;
કયા તહે બઝજરે કાતીલ હમે નીંદ આઈ હયે.

ગઝલ-નાસીખ.

ઝરોંકો તેરે તુરને અખ્તર બના દીયા,
હર તાબદાંકો નૈયરે અકબર બના દીયા;
નીકસે શરારે પુરકતે સાકીમે જાયે મઝે,
શીશોકો મેરે અખ્તને પથ્થર બના દીયા;
લાગીર વો હું કે બન્દરે યાર અગર મીલા;
ચુંદીને આર મેરે લીઝે દર બના દીયા,
વાઇઝ હુઘ યે પેહલેહી રોઝેમે તીશ્નગી
મંઝેને ખુમે શરાબકો સાગીર બના દીયા,
આહન ગરો કરો મેરી જન્-જીરબી દુસ્ત;
ઝરગરને આજ યારકા ઝેવર બના દીયા,

હરદમ મુજોહ જલાતે હો કહેતે હો ઉશ ન કર,
ઈસાનદોલી તુમને સનન્દર બના દીયા;
નાસીખ હએ મુસતશાએ અલી દોનો એક તુર,
ઇન્દો ઈમામ ઊન્દો પયમ્બર બના દીયા.

ગઝલ-અમાનત.

ઝમઝમા કીસકી ઝંખાપર બદીલે શાદ આયા,
મુંહ ન ખોલા કે પરબાંધને સૈયાદ આયા;
જીસને નઝઝારા કીયા સલેઅલા યાદ આયા,
તેરે હીરસેમે સનમ હુસને ખુદાદાદ આયા;
કીસ કદર દીલસે પ્રામોશ કીયા આશકકો,
ન કબી આપકો ભુલેસેલી મંએ યાદ આયા;
હો ગઝ કતબા અસીરીમે હમેદે પરવાઝ,
હો ગએ હોશ ને પર કાટને સૈયાદ આયા;
યારકા ખેલ હુવા લડ ગએ આશકકે નસીબ,
ગએર ખોલા ને પ્રામોશ તો મંએ યાદ આયા;
સખત જાનીને મેરી ફેર દીયા મુંહ દમમે,
દીલ કડા કરકે અગર ખન્જરે કોલાદ આયા;
ખરબીયાં હંએ મુજોહ સુરજકી કીરન સુખ હ વીસાલ
સાંગ કયા લેકે યે અએ સીતમ ઈજ્જદ આયા;
ખબરે પ્રસલે જીનુ પાઈ તો લેકર જન્જર,
ગુલ મચાતા મેરે દરવાઝેપે હદદાદ આયા,
રખા જન્નતમે અમાનત ને કદમ હૈદરને;
દોડે જીબરીલ યે કહેકર મેરા ઉસતાદ આયા.

ગઝલ.

ન ખોસા દેને આતા હયે ન દીલ બહેલાના આતા હયે,
તુજોહ તો અયે જીતે કાશીર પ્રકત તરસાના આતા હયે;
કીસી આશકકા બેશક હસ્તખાં હયે મંએ ન માનુંગા,
કે શાના તેરે રખતક ઇત્ના બે બાકાના આતા હયે;
ને તુમ હસનેમે હો તામીલ તો મંએ રોનેમેહું મુશતાક,
તુમેહ બીજલી ગીરાના મુજકો મેહ બરસાના આતા હયે;
દીખા દુર દસ્ત રંગી બામ પર વે શોખ યું બોલો,
અરે હટ જા સરક જા દુર હો બેબાકાના આતા હયે.
બીજા કર દામ ગેસુકો લગા સૈયાદ યું કહેને,

યે વો ફંદા હયે જીરમે મુર્ગ દીલ બેદાના આવા હયે;
સુરાહી કહે કહા ભરતી હયે મીના મુશ્કરાતા હયે,
હમારા યાર જીસદમ જાનીએ મંએ ખાના આવા હયે.

ગઝલ-તુરાળ.

યારકો અબ હમસે વો નીસ્બત કંહા,
વો મહોગબત અગલી વો હદ્દત કંહા;
હમદમી એક દમકી દુશર હોગઈ,
વો મુલાકાત આર વો સોહબત કંહા;
ગીદ રહેતે હયે રકીબ ઉરકે સદા,
હમસે મીલનેકી ઉસે દુરસત કંહા;
હીજરમે હાલત મેરી કાસીદ હયે તંગ,
ખાત કહેનેકી રહી કુદરત કંહા;
ઉરકો યહાં લે આ કદમ રંજ કરે,
મુજકો જાનેકી વંહા તાકત કંહા;
ઈસ્કને હમકો કીયા સહેરા ન વદે,
દેખીએ લે જાતી હયે વહેશત કંહા;
બે કરારીમે કટે હયે રાત દીન,
ચએન કીરકો કહીએ હયે રાહત કંહા;
• જો કનાઅત કરકે બેડા અપને ઘર,
ઉરકો પરવાએ દરે દૌલત કંહા;
કયું ન દુરવેશીમે ખુશ રહીએ તુરાળ,
ઇસ કદર આરામ યે ઇઝઝત કંહા;

ગઝલ-મોઝાં.

યું હી મરજઝાં મંએ અયેસી મેરી તકદીર નહીં,
પસ બજુઝ આશકી આર અબ કોઈ તદખીર નહીં;
મરગયા શોખે શહાદતમે આર અરમાન રહા,
કે મેરે હલકયે આખે દમે શમશીર નહીં;
હું મંએ હયેરાન કે ઉસ શોખકો કયાબત મંયેલીખું,
હરફે મતલબ જો હયે વો કાખીલે તેહરીર નહીં;
શોખસે દાહડી મુઝા વો ખુતે શીરીં મઝહબ,
મુસ્હફે રખકો તેરે હાજતે તપ્સીર નહીં;
બોલનેકા મુજેહબી હુકમ કહી હો અયે ગુલ,
ગુલશને દહેરમે મંએ ખુલખુલે તસ્વીર નહીં;

આશકે રીંદ હું મંએ વકરસે કયા કામ મુજેહ,
 ઉરકી મેહશીલમે નહો ગર મેરી તૌકીર નહીં;
 જાકે સોઝાં ગઝલે ગરમ સુનાઉં કીસ્કો,
 આહે સઝોદા નહીં હએ દર્દ નહીં મીર નહીં.

ગઝલ-ખલીલ.

જામ ઉઠા સાકીએ ગુલશામ ઘટાએં આઈ,
 ગર્મ હો સોહબતે મંએ સર્દ હવાએં આઈ;
 કીસ પરીઝાદકે કાકુલકા મંએ દીવાના હું,
 કે બલાએં મેરે લેનેકુ બલાએં આઈ;
 બશરો હુર પરીસે હંયે નીરાલે અંદાઝ;
 તુમને હયરત હંએ કંહાસે યે અદાએ આઈ,
 પ્રાતહા પડકે જોવો ગન્જે શહીદાંસે શીરા;
 ઠંએરો ઠંએરો યે હજારોહીં સદાએ આઈ,
 મંએ વો માઆશુકસે હરચન્દકે તોબાહ કી હયે;
 દીલમે લહેર આગધ જીસ વકત ઘટાએં આઈ,
 કોહ પર મેહેર મોહબ્બતમે કદમ લેનેકો;
 લાખો આસેબ હજારોહીં બલાએં આઈ,
 મઝોત આઈ ન કીસી રોઝ રકીઓંકો ખલીલ;
 યું તો હરસાલ ઝમાનેમે વખાંએ આઈ.

ગઝલ અમાનત.

કયા કયા હયે કરમ મુજપે ખુદાએ દો જંહાકા,
 શુક ઉરકા અદાકર સકે કયાં મુંહ હયે જંબાકા;
 તાઝા હયે ચમન હમ્દ ખુદાએ દો જંહાકા,
 કુચ દખ્લ નહી ગુલશને કુદરતમે ખીઝાંકા;
 જો આ ગયા ઈસ રાહમે સાલીક વોહી ઠંએરા,
 ગુમરાહ હુવા જો કે યહાંકા ન વહાંકા;
 દરીઆએ ફરીમીમે હંયે સો તરહકે જલવે,
 દેખો સદકે ચશ્મમે આલમ દુરે જાંકા;
 દેખો તો કોઈ ગઝોરસે કુદરતકે ફરીશ્મે,
 શાદી કંહી બચ્ચેકી કંહી ગમ હયે જંવાકા;
 દરીઆએ ગઝબ જોશ મે આયે તો ગઝબ હયે,
 ગર કાબ સપીના અબી હો જાએ જંહાંકા;
 હમ કુદરતે અલ્લાહકે હો જાતે હંયે સદકે,
 આલમ નઝર આતા હયે અગર હુસ્ને ખુતોકા;

દમ મારનેકી જા નહીં અયે સાહબે ઈદરાક,
હકકા કે વંહા દખલ નહીં વહેમો ગુમાકા;
લખ પર યેહી મીસરા રહે હર વકત અમાનત,
શુક ઉસ્કા અદા કર સકે કયા મુંહ હયે ઝંબાકા.

ગઝલ રંગીન.

લગી હયે આગ દીલ સોઝે ગમે દુરકતસે જલતા હયે,
ખબર દેતા હયે બેતાબીકી જો આંસુ નીકલતા હયે;
મલેં મેહદી વો ખુશ હોકર ઉન્હે હયે કયા ખબર ઉસ્કી,
કોઈ નાશાદ હસરતસે કહે અપ્સોસ મલતા હયે;
વો દીન આયેં કે હમ પહેલું હોં આર હોં વરલકી બાતેં,
ઝમાના હીજરકા કબદેખીએ કરવટ બદલતા હયે,
તપે દુરકતને મુજકો કર દીયા હયે ઈસ કદર લાગીર;
અગર કરવટ બદલતા હું તો દીલ હાતોં ઉછલતા હયે,
બજુઝ ગમખવાર તનહાઈ ન મુનીસ હયે ન હમદમ હયે;
મગર હાં એક ખીઆલે યાર જી તુજસે બહેલતા હયે,
ખુદા શાઈદ કીસીકી આર ઉલ્ફત હો તો કાશીર હું,
તુમ્હીપર જાન જાતી હયે તુમ્હીપર દમ નીકલતા હયે;
પસે મુરદનલી ઉસ્કો ઈસ કદર નખરત હયે રંગીનસે
હમારી કાશમે મું ફેરકર વો શોખ ચલતા હયે.

• ગઝલ આતીશ.

કાનોમે તેરે દેખકે સોનેકે કરન ફુલ,
અયે સર્વે રવાં બુલ ગયે મુરગે ચમન ફુલ;
સાકી યે બાહારે ચમનીસ્તાં હયે દે! હજતા,
પાનીબી જો માંગુ તો પીલા મુશ્ફ કે મન ફુલ;
દમ સાદગીએ યારકે ઉપર હયે નીકલતા;
ઝુમકા હયે ન મદે નઝર અપના ન કરનફુલ,
મુનતે હયે જો શોહરત તેરે નાવક પ્રીગનકી;
હોતેં હયે ખુશી અયેસે કે જાતે હંચ હરનફુલ,
દીખલાએગી કયા શામ ગરીબાંકે શગુદે;
હરચન્દ કે ગુન્ચોકો કરે સુખહો વતન ફુલ,
બે પ્રાયેદા કુમરીકા હયે યે દર્દેંસરે ઈસ્ક;
ફુલહી નહીં કુચ રખતે ન કુચ સર્વે ચમન ફુલ,
કુરઆંકે એવેઝ ચલકે પડો મતલએ રંગીન;
આતીશસે સુખન ગોકે હંચે અયે અહલે સુખનફુલ.

ગઝલ આલમ.

જીતા કર મુજેહ ધક્ક કયા કીજીએગા,
લીયા દીલ તો બેશક દગા કીજીએગા;
મહોબ્બત નહીં યે પ્રકત દીલ લગી હયે,
યકીં હંયે કે મેહશર બપા કીજીએગા;
તુમહારી તરહસે જો હમલી ન બોલે,
તો હમલીસે ઉલટે ગીલા કીજીએગા;
બઝાહર મહોબ્બત અગર આપકો હયે,
તો બાતીનમે હમસે દગા કીજીએગા;
અલીસે તો આંખે ચુરાતે હો સાહબ,
હસી મુંહસે હમસે વશ કીજીએગા;
ઝમાનેમે નેકીકા બદલા બદી હયે,
સીવા દીલ જલાનેકે કયા કીજીએગા;
ખુદાકે લીએ એક બોસાલી દે દો,
ભલા હયે કીસીકા ભલા કીજીએગા;
ન મતલબ મેરા ટાલીએ અબ હસીમે,
સુખન રદ ન બહેરે ખુદા કીજીએગા;
મહોબ્બત જીતા તે હંયે આલમ વો નાહક,
બહોત અયેસી બાતે સુના કીજીએગા. .

ગઝલ.

દીલ અપના હમકો દેહો યા હમારા દીલ સનમ લેલો,
કસમ દેનેકી તુમ ખાઓ નહીં હમસે કસમ લેલો;
સદા આતી હયે યે બાઝાર ઉલ્ખતકી દુકાનોસે,
ખુશી અબ નામકો બીકતી નહીં હા દર્દ ગમ લેલો;
લીએ જતેહો કયું મેરા જનાંઝા દોસ્તો જલદી,
ગલીએ યારકી આઘ હયે ઠંઝેરો ધરમે દમ લેલો;
દીલો દુનીઆ વ દીતો દે ચુકે યક જાન બાકી યે, હ
ખુદાકે વાસ્તે હાં અયે ખુતો રાઝી હંયે હમ લેલો;
સપ્પર આખીર જો વાજીબ હયે સરોએ દારે શાનીસે,
તો કુચલી સાત અપને તોશા રાહે અદમ લેલો;
ચલે જાના ચલે જાના ન રોકેંગે ન રોકેંગે,
ધડી ભરતો ઝરા ઠંઝેરો અલી આંખે હો દમ લેલો;
યે મજનુકે કહા પ્રહાદસે વહેસ્તકે આલમમે,
ચલો શીર મુએ સહેરા જોયકે પેહલે કદમ લેલો.

ગઝલ નામાલુમ.

લા મકામે ધર બનાયા યારને,
દરબદર હમકો પ્રીરાયા યારને;
ખુબથી કીસ્મત કલી મલ્લાહકી,
તુર પર જલવા દીખાયા યારને;
કરકે હમકો મોંમીનો ઇમાનદાર,
રાહે જન્નકી દીખાયા યારને;
અઓજ પર કીસ્મત હમારી આગઇ,
દીન હક હમકો સીકાયા યારને;
વસ્ત્ર કીસ મુંહસે બંયા ઉસ્કા કરે,
હમો દોઝખસે બચાયા યારને.

ગઝલ નાસીખ.

આતીશે ઇસ્ક વોહ હયે જીસમે સમન્દર જલ જાએ,
યેક શરર જાએ જો પથ્થરમે તો પથ્થર જલ જાએ;
પરે પરવાના કીયા શમે રૂપે જાતાકો,
કે પ્રીસ્તાહી કોઈ આવેતો શેહપર જલ જાએ;
તન બદન ફુક દીયા હયે તપે ફુરકતમે મેરા,
કયા અજબ હયે જો મેરે જીસ્મસે બીસ્તર જલ જાએ;
શમેસાં શરહે તપે ગમસે હયે સોઝાં મકતુબ,
કયું ન પરવાનેકી માનીંદ કયુતર જલ જાએ,
હો તેરા રહે જહાંસોઝ અગર અકસ પ્રીગંદ,
હયે યકી ખાનએ આઈનએ સીતમગર જલ જાએ;
દોસ્ત કહતે હયે ઉસે સાથ દે જો આપ્તમે,
શમેકે જલતેહી પરવાના નકયુંકર જલ જાએ;
ખેલ સમજે વો સનમ જાનકી આતશબાઝી,
સોઝ ગમસે જો કોઈ આશક મુઝતર જલ જાએ;
જાએ ન તબ નાલએ સોઝાંસે જલા ખાનએ દીલ,
ન હુવા દેકે કીસી ગઝરકાલી ધર જલ જાએ;
હયે વો પરકાલએ આતીશ કહે મૌઝુ તેરા;
દીજીએ ઉસે જો તક્બીહ સનોબર જલ જાએ,
શજરે તુરકી માનીંદ અસાએ મુસા;
દેખકર કાકુલે દીલદારકા અઝગદર જલ જાએ,
આતશી ચેહરા હયે હર શાહહે મઝમુ નાસીખ,
કયા અજબ ગરમેરે અશઆરકા દફતર જલ જાએ.

ગઝલ-દાગ.

કહેતો હયે જીરો હુર વો ઇન્સા તુમ્હી તો હો,
 જાતી હયે જીરો જાન મેરી જાં તુમ્હી તો હો;
 મતલબકી કહે રહે હયે વો દાના હમી તો હયે,
 મતલબકી પુછતે હો વો નાદાન તુમ્હી તો હો;
 આતા હયે બાદ જુલ્મ તુમ્હીકો તો રહમની,
 અપને કીએસે દીલમે પશોમાં તુમ્હી તો હો;
 પયતાઓગે બહોત મેરે દીલકો ઉગડ કર,
 ઈસ ધરમે આર કીએન હયે મહેમાં તુમ્હી તો હો;
 એક રોઝ રંગ લાએગી યે મેહેરબાનીયાં,
 હમ જાનતેયે જાનકે ખવાહા તુમ્હી તો હો;
 દીલદાર દીલપ્રેમ દીલારા વો દીલસતાં,
 લાખોમે હમ કહેંગે કે હાં હાં તુમ્હી તો હો;
 કરતે હો દાગ દુરસે ખુતખાનેકો સલામ,
 અપની તરેહકે યેક મુસલમાન તુમ્હી તો હો.

ગઝલ-જલાલ લખનવી.

જીરો કુચ અહેસાં કીયા યેક જોગ હમપર રખદીયા,
 સરસે તીનકા કયા ઉતારા સરપે છપર રખદીયા;
 દુઓડકર હમને જો ઉનકે પાંઉપર સર રખદીયા,
 બોલે ઠકરાકર કંહા કુટા મુકદ્દર રખ દીયા;
 બડકે કાએસે કીયા કુચ કુએ જાનાકા અદબ,
 પાંઉ રખના થા જહા હમને વહાં સર રખદીયા;
 યાદ ચશ્મે અબરુઓ સાકીમે જલે મંએ કશી
 શીર ન ઉતારા તાકમે હમને જો સાગીર રખદીયા;
 જબ કહા દેખા હયે તુમને મુજસા હયરાં દુસરા,
 મેરીહી તસવીરકો મેરે બરાબર રખ દીયા;
 ખત કીસીકા જબસે આયા હયે મંએ હું ઈસ શુબ્હમે,
 ગાહે પડકનેકો ઉઠાયા ગાહ પડકર રખદીયા.
 મેરે ઝગડકો વોહી યકસુ કરેગા અયે જલાલ,
 યારહી પર ઈન્સાલે રોઝે મહશર રખદીયા.

ગઝલ-અમીર.

શીરાકે યારને બે ચએન મુજકો રાતજર રખા,
 કભી તકીયા ઈધર રખા કભી તકીયા ઉધર રખા;

બરાબર આઈ નેકીલી ન સમજે કદર વો દીલકી,
 ઇસે ઝેરે કદમ રખ્યા હસે પેશે નઝર રખ્યા;
 જીનામે સાથ અપને કયું ન લે જાઉંગા તાસાહકો,
 સલુક અયેસાહી મેરે સાથ હએ હઝરતને કર રખ્યા;
 ન કો કીસને શીશરસ મેરી વકતે કલ કાતીલસે,
 કમાને હાથ જોડે તેગને કદમોંપે સર રખ્યા;
 તુમારે સંજે દરકા યેક તુકડાલી જો હાથ આયા,
 અઝીઝ અયેસા કીયા મરકર હસે છાતીપે ધર રખ્યા;
 તેરે હર નકશ પાકો રહે ગુઝરમે સીઝદાગાહ સમજે,
 જહાં તુને કદમ રખ્યા વંદા હમનેલી સર રખ્યા,
 અમીર અજા શંગુ મંજે લીયા સાકીકો કુરકતમે;
 જો બરસા અથ રહેમત જાએ મંજે શીશેમે ભર રખ્યા.

ગઝલ-મુશ્તરી.

કબ લલા મન્ઝુરથી દીલકો જુદાઈ આપકી,
 આપને અયે જાન હમસે ગેવશાઈ આપકી;
 ખુન કરતે હંયે હમ અપના આપ અપને હાતસે.
 દેખીએ ક્યા રંગ લાઈ હયે જુદાઈ આપકી,
 જીતની ઝીલત દીજીએ ઈઝજત સમજતા હું હસે;
 મેરે હકમે તો લલાઈ હયે જુરાઈ આપકી,
 આપકા નકશે કદમ તો સીઝદેગા હયે ખલક હયે,
 કુફકા ખાએસ હુઈ હયે પારસાઈ આપકી,
 માન યે કહેના દરે દૌલતપે રહેને દીજીએ,
 હમ પ્રકીરોંસે હપે સારી બાદશાહી આપકી,
 વાહ ક્યા કહેના અજબ મઝમુન આલી નઝમ હયે,
 મુશ્તરી હયે અમતો ગરદુ તકરસાઈ આપકી.

ગઝલ હાજી.

તુમ ખશ હો મુજસે તો મંજેલી અલા હાઝલ ક્યાસ,
 આપકી ખુ હયે વોહી મેરી અલા હાઝલ ક્યાસ,
 તુમ જો કહેતો હો કે તુજસે કુચ ગરઝ મુજકો નહી,
 હમકો કબ પરવા હયે અખતેરી અલા હાઝલ ક્યાસ,
 કાઈ હમીદે વશાપર મત લગાએ હસે દીલ.
 હે મઝ યેક મુજસે નાહાની આગ હાઝલ ક્યાસ;
 ખસેડે હંયે જીસ તૌરહસે નઝદીક તેરે આકે ગમીર,

હોગા મેરે પાંસળી કોઇ અલા હાઝલ યાસ;
 કીજીએ બદનામ મુજકો ખુબ લેકીન મેરે સાથ,
 હોગી સાહબકીબી રસવાઇ અલા હાઝલ કયાસ;
 પુછતે કયા હો કે ઇસ હાજીને દીલકો જીસ તરાહ,
 ખો દીયા થા જાનબી ખોઇ અલા હાઝલકી યાસ.

ભાગ ૪ થો.

ગઝલ દાગ.

દીલદી તો હયે ન આયે કયું દમ હી તો હયે ન જાયે કયું,
 હમકો ખુદા જો સખ દે તુજસા હસીં બનાયે કયું;
 તેરી તલાશીએ જશ જબ ન હોતા બરોએ હશ્ર,
 આશીકે ના મુરાદે ઈશક અપને કીયે કો પાએ કયું;
 જુમલા રશીકો હમ તરીક રહેઝને રાહે ઇશક હંયે,
 સાચએ ખીજર કયું ન હો સાત હમારે આયે કયું;
 ગો નહી બન્દગી કયુલ પર તેરા આસ્તાં તો હયે,
 કાગે વો દેરમે હયે કયા ખાક કોઇ ઉડાએ કયું;
 લાગ હો યા લગાવ હો કુચબી ન હોતો કુચ નહી,
 બનકે પ્રીસ્તા આદમી બઝમે જહાંમે આયે કયું;
 જુરઅતે શઝોક શીર કંહા વફતહી જબ નીકલ ગયા,
 અબતો હંયે યે નોદામતે સખ કીયાથા હાયે કયું;
 રોને પે મેરે વો નહી રન્જ પે મેરે શાદ હોં,
 છેડ મે કુચનો હયે મઝા ચૌર ન કોઇ સતાએ કયું;
 ઇશક જનુસે મુજકો લાગ હોશ ખીરદસે ઈત્તેશક,
 શીર યે કહું તો કયા કહું મંએને સીતમ ઉડાએ કયું;
 પરદએ ઇશક હો ચુકા દાગ યેહી કરાર થા,
 સખપે આહ આહ કીયા ઝખતપે હાએ હાએ કયું.

ગઝલ સખા.

યે ઉલજ પડનેકી ખો અછી નહી,
 બે મહાબા ગુસ્તગુ અછી નહી;
 અર્શી તક નાલેં હમારે જાયેંગે,
 છેડ ચર્ખે કી નજુ અછી નહી;
 તનકો કયા ધોતા હયે દીલકો પાકકર,
 અયે નજસ થે શુરતોશો અછી નહી;

માર દાલા ઈસ્તીઆકે યારને,
 ઇસ કદરબી આરઝુ અછી નહી;
 જુકકે મીલ સબસે બરંગે શાખે ગુલ,
 સર કશી અયે સર્વ ખુ અચ્છી નહી;
 ખાનએ દીલકી હયે સોઝીશ ઇશકસે,
 ઝીન્દગી બે આરઝુ અછી નહી;
 અયે સખા આ વારગીસે હાય હા,
 ખાક હોડાની કુબકુ અછી નહી.

ગઝલ મુશ્તરી.

નયે સરસે સૌદા હુવા ચાહતા હયે,
 સનમ મુજકો કર કયા ખુદા ચાહતા હયે;
 ઢોઢ દમમે બીજલીં ગીરેગી ચમનમે,
 યે ગુલ ખીલ ખીલાકર હસા ચાહતા હયે;
 બે મન્જુર હો સાત ચલના તો આઓ,
 મુસાશીર સરાસે હા ચાહતા હયે;
 મુના જબકે હોતે ગર આવે મસીહા,
 યે બીમાર અબ આખીર હુવા ચાહતા હયે,
 લગી હયે યે બાઝાર અબ આશઢોંકી,
 દીલે મુશ્તરી અબ બીકા ચાહતા હયે.

ગઝલ ફરાક.

ચમને કુચએ જનાસે સદા આતી હયે,
 નાઝ કરતી હુવી બે બાદે સખા આતા હયે;
 કઝોન ભરતા હયે દમે સદે બે રાતોડો મુદામ,
 થંડી થંડી તેરે કુચેસે હવા આતી હયે;
 કીસ્કે મંએ દસ્ત હીનાઈક હું ઝખમી યારબ,
 બે હરએક ઝખમસે શીર ખુએ હીના આતી હયે;
 ઇલ્તેજ યારકી રખતા હયે સરે શામસે દીલ,
 રાત કયા આતી હયે યેક સરપે બલા આતા હયે;
 હોડ જાતા હયે બે વો મુજકો અકેલા ધરમે,
 દરો દીખરસે રોનેકી સદા આતી હયે;
 જુએ આતા હયે મસીહાસે મેં ખુજું જાકે,
 મરએ ઈશકકી કુચ તુજકો દવા આતી હયે;
 મુખ્હ કી તરહસે હોગી શમેતારીક ફરાક,
 ન તો નીંદ આતી હયે મુજકો ન કઝા આતી હયે.

ગુલદસતએ અશઆર.

અશદો લખ્તે દીલસે દામન ખુશનુમા હો જાયેગા,
 લાલ ચૂંલ ઝોર મોતીયોંકા હાશીઆ હો જાયેગા;
 મુંહ નહી કરનેકે હરગીઝ કન્દ મીસરીકી તરફ,
 હુનકાબી હીંદમે ગર આસરા હો જાયેગા;
 મુંહકો અપના તો કસેજ દમ પ્રયાદ આયા,
 રહેમ તુજકો ન મગર અયે સીતમ ઈન્દ આયા;
 જલ્લા પ્રમા આજ દીલમે વો સરાપા નાઝ હયે,
 પરદએ ચશમે હસીના જીરફા પાઅંદાઝ હયે;
 મુનતો ઝરા નહી તેરી આવાઝ પાહયે યેહ,
 મેરે શકીસ્તે દીલકી સીતમગર સદા હયે યેહ;
 મરગએ હમ વો રવાના હો ગયે,
 રાતભર જાગેયે દીનકો સો ગયે;
 કલ જે શમશીર એ! ઝાલીમ કીયા,
 આઈના દીખલા દીયા દો હો ગયે;
 યા અલી તુમ ઝોર નખી તો ચેક હો,
 ચશમ એહવલમે મગર દો હો ગયે;
 ઝીક અખરકી ઝંબા આદી હુઇ,
 ખાત સીધીબી જો કી તેડી હુઇ.
 ઝર દીયા ઝોર દીયા દીયા માલ ગન્જ દીયે,
 અયે પ્રલક કઓનસી રાહતકી એવઝ રન્જ દીયે;
 અયે જાન તુ હો દુર તો કીસ તરહ કલ પડે,
 નઝદીક હયે કે મુંહસે કસેજ નીકલ પડે;
 હુવા હયે ધશ્ક તાઝા ઇન્તેદાહી આહ હોતી હયે,
 મુખારીક તીપલ દીલકી આજ ખીસ્મીલ્લા હોતી હયે;
 જીસ તરફ તુમ હો ઉધર સર મેરા જાના હો જાયે,
 પાંએ તી કબકી બયેહુ તો સરાના હો જાયે,
 યાર જાતા હયે કહો દીલબી રવાના હો જાયે,
 સાત અછા હયે અગર અયેસે મે જાના હો જાયે;
 દેખ પચતાએગા વો ખુત મેરે તરસાનેસે,
 ઉઠકે કાબેદો ચલા જાહંગા મંએ ખુત ખાનેસે;
 હીઝરમે ચેક માહકે આંસુ હમારે ગીર પડે,
 આસ્માં દુટા શમે દુરકત સીતારે ગીર પડે;

સહેરા કીયે હયે પયેદા બડકર ગુબાર દીલને,
 ફેંકા હયે દુર હમકો ઈસદસ્ત મુત્તસીલને;
 ન ખુદ પ્રોશી ગઠ જીન્સદીલકી તબીઅતસે,
 કે મુસ્તરીકો સદા દી શકીસ્ત કીસ્મતસે;
 લખો દંદા દીખાકર અપને વો કહેતે હયે શોખીસે,
 નીકલ આયા હયે દેખો લાલા યે દાંતોકી ખીડકીસે;
 યાદ મીજગાંમે મેરી આંખ લગી જાતી હયે,
 લોગ સય કહેતે હયે સુલીપેલી નીંદ આતી હયે;
 ચમનસે તોડકે ડુલોંકો બાગબાન ચલે,
 તુમારી સુનને કો બાંતે ગુલોંકે કાન ચલે;
 જુલ્ફકી ચાલ સખા ચલતી હયે,
 કયા પરશાન હવા ચલતી હયે;
 હંગામે ખોસા ગરમ વો જો યક ઝરી હુવે,
 શકકરથે લખ પસીનેમે શકકર તરી હુવે;
 ચાહીએ ઝર ધન ખુતાને સીમ તનકે વાસ્તે,
 હમ કલન્દર યાં નહી કૌડી કપૂનકે વાસ્તે;
 ચેક કીલકે આહે બસ હયે શરહે ગમકે વાસ્તે,
 કઓન નેઝા વાસ્તે દુંડે કલમકે વાસ્તે;
 સરતો, હયે તત્તપર મેરે તેજે સીતમકે વાસ્તે,
 પર લગા રખતે હયે વો જુહી કસમકે વાસ્તે;
 હોતા અગર ન દીલ તો મહોબતબી ન હોતી.
 હોતી ન મહોબત તો કુચ આશતબી ન હોતી;
 રહી ઈસ તરહ બાદઝ મર્જ દુનીઆકી હવીસ નહી,
 શરાબી હોકે તાયબ જીસ તરહ હો જાયે તીરીઆકી;
 મસરૂઆરા દેખા કયા ચારા ગરકો મેરે,
 મીરચેં સી લગ રહી હયે ઝખમે જીગરકો મેરે;
 નીગેહકા વાર થા દીલપર પ્રડકને જાન લગી,
 ચલીથી.બરછી કીસીપર કીસીપર આન લગી;
 પીએં મંએ આશકારા હમકો કીસકી સાકીયા ચોરી,
 ખુદાકી ગર નહી ચોરી તો શીર બદેકી કયા ચોરી;
 મીઠાસે મીઠી અપની જો તુરબતમે મીલ ગઈ,
 જો કુચ કે થી મુરાદ મહોબતમે મીલ ગઈ;
 કયા તાયબ દીલ જલોંસે જો બરક લામ રખો,
 હોઝખબી હો તો હઝી સીધેપે આગ રખો;

હવીસમે કાળેડી ક્યું શેખ યુતખાનોસે તુ ગુમ રાહ હયે,
 યાં તો કોઇ સુરતભી હયે વાંતો અલ્લાહી અલ્લાહ હયે;
 મુકાબીલ હસ રખે રોશન કે રામે ગર હો જાએ,
 સખા યે ધોલ લગાએ કે શીર સહર હો જાએ;
 હમારે સીનેમે વો આહ આતશી હયે ઝંઝોક,
 જો બર્ફ દેખે તો શીન્નાર વસસકર હો જાએ;
 હડાતાં ઇસ્કમે ક્યું અયે દીલે નાદાન જો ખોં હયે,
 અલી તો માલ જોખોં હયે શીર આગે જાન જોખોં હયે;
 ખુશા વો દીલ કે હો જીસ દીલમે આરઝુ તેરી,
 ખુશા દીમાગ જીસે રખે તાઝામુ તેરી;
 આરઝુએ રખે નીકુ ન ગઇ,
 ઈસ્ક આઝીકી દીલસે ખુ ન ગઇ;
 શાના કીસવારતે હોતા હયે તલખ ખયેર તો હયે,
 આરસી સાંમને ક્યું આઈના ર આતી હયે,
 અન્દે યુહી જો હીઝરકા આઝાર રહે ગયા;
 સુન લેંગે આપ મરકે યે બીમાર રહે ગયા,
 સમ ખા મુએ તો દર્દ દીલે ઝાર કમ હુવા;
 બારે કુચ ઇસ દવાસે તો આઝાર કમ હુવા,
 ક્યેસી કીસ્મત હમારી ફુટ ગઇ,
 તેરે મીલનેકી આસ તુટ ગઈ;
 ગઝબસે હાતમે જળ તુને તેગકી પકડી,
 ન હઠ સકા તેરે બીર-મીલને યે ઝમી પકડી;
 કજ નીગાહ તુને તો કી હમભી કહે રખતે હયે,
 આંખ અપનીભી સનગ સુએ ખુદા શીરતી હયે;
 સરસે લગાકે પાંહ તલક દીલ હુવા હું મંએ,
 યહાં તક તો પ્રન્ને ઈસ્કમે કામીલ હુવા હું મંએ;
 દર ગુઝર બહેરે ખુદા અખ તો મેરે ઇસીઆસે,
 બશરીયત હયે ખતા હોતી બી હયે ઇન્સાંસે;
 ખુબ રયતકી આશના હંયે હમ,
 આશકે મઝહરે ખુદા હંયે હમ;
 જીમે રખના તુ ગુબાર અયે રફકે ઝુલશન છોડ દે,
 ખાકે આશકપર ઝટકતા ક્યું હયે દાનન છોડ દે.

તમામ સુધ.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંઝે છાપેલા પુસ્તકો.

નાટકનાં પુસ્તકો.

ગુલશને ખેખાર ઉર્ધ તમાશાએ પુરખહાર (કે જેની અંદર નવ ઉરદુ ખેલો જે જલસા બંદગીઓ બન્ધારાના ગાયનો તથા મુજરાઓમાં ગવાતી ૧૫૦ ગજલોનો સંગ્રહ કીધો છે) ૧ ૪ ૦	
અન્જામે સખાવત (ઉર્ધ બાદશાહે ખોદાદોસ્ત) ... ૦ ૫ ૦	
મકરેઝના (ઉર્ધ અફસરે ચરતર) ... ૦ ૪ ૦	
તોહફે દીલકોશા (ઉર્ધ નઘ ઇન્દર સભા) ... ૦ ૪ ૦	
સોખતે અસર અથવા મોહન દુખદર્શક ... ૦ ૨ ૦	
નકશે સુલેમાનીનો ઉરદુ ખેલ... ૦ ૩ ૦	
ગુલશને બાહાર અખજા (નઘ દરીઆઘ ઇન્દર સભા) ... ૦ ૩ ૦	
અન્જામે સુખન (ઉર્ધ તીરીયા ચરતર) ... ૦ ૨ ૦	
ગુલશને ખેખાર (ઉર્ધ યુલ્ખયુલે ખીમાર) ... ૦ ૩ ૦	
દાદે દરિયા (ઉર્ધ બાદશાહે ખુદાદાદ) ... ૦ ૩ ૦	
ધરક નવ બહાર (ઉર્ધ ચંદ્રખદન મોહીયાર)... ૦ ૪ ૦	
હિંદુસ્તાની ગાયન સંગ્રહ ભાગ ૧;૨;૩; ફરેકનો ... ૦ ૧ ૬	
અકસીરે આઝમ (ઉર્ધ તીલરમાત સુલેમાની) ... ૦ ૨ ૦	
રસીકાનો અતિ રમુજી શરસ... ૦ ૧ ૦	
ચાલાક શકરખી તથા ગુરજીની ગઝબડનો શરસ ... ૦ ૧ ૦	
નંદરાજા અને સતિસુલોચનાના ગાયનો ... ૦ ૧ ૦	
ધ્રુવ આખ્યાનના ખેલમાં ગવાતા ગાયનો ... ૦ ૧ ૦	
અંદન મલ્યાગરી નાટક (સાતમી આવૃત્તિ)... ૦ ૪ ૦	
બાહારે ગુલશન ભા.૧,૨,૩જો ૦ ૨ ૦ ભાગ ૭, ૮, ૯ મો ૦ ૨ ૦	
” ” ૪,૫,૬ ઠો ૦ ૨ ૦ ” ૧૦,૧૧,૧૨મો ૦ ૨ ૦	

શાલોપયોગી પુસ્તકો.

વીશે આંકની ચોપડી ૦ ૦ ૬	ત્રીજીના અરથ ... ૦ ૩ ૦
દેશી હીસાબ ભાગ ૧ લો ૦ ૧ ૩	ચોથીના ” ... ૦ ૪ ૬
દેશી હીસાબ ભાગ ૨ જો ૦ ૧ ૯	પાંચમીના ” ... ૦ ૫ ૦
ગુજરાતી પેહલો ... ૦ ૦ ૯	છઠીના ” ... ૦ ૬ ૦
ગુજરાતી બીજી ... ૦ ૧ ૦	સાતમીના ” ... ૦ ૮ ૦
ગુજરાતી ત્રીજી ... ૦ ૩ ૦	ગુજરાતી કોસ્ટક ... ૦ ૧ ૦
ગુજરાતી ચોથી ... ૦ ૪ ૦	અંકગણીતમોટી ... ૦ ૭ ૦
ગુજરાતી પાંચમી ... ૦ ૫ ૦	અંકગણીતનાની ... ૦ ૬ ૦
ગુજરાતી છઠી ... ૦ ૭ ૦	ભુગોલવિદ્યા ભાગ૧લો ૦ ૧ ૯
ગુજરાતી સાતમી ... ૦ ૮ ૦	” ભાગ ૨જો ૦ ૨ ૦
પેહલોના અરથ ... ૦ ૦ ૬	વ્યાકરણ ... ૦ ૧ ૦
બીજીના ” ... ૦ ૧ ૦	બાલચિત્રપોથીભાગ૧લો ૦ ૧ ૦

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપની,

પુસ્તકો વેચનાર તથા પ્રગટ કરનાર,
બીંડીબજાર દુકાન નંબર ૧૦૩—મુંબઈ.

શ્રી ભૂલેશ્વર છાપાખાનું.

[કેકાણું ભૂલેશ્વર રસ્તો.]

ઉપલા છાપાખાનામાં દરેક જાતનું અંગ્રેજી, ગુજરાતી, મરાઠી, ઉરદુ વગેરે કામ સરતે અને કીશાયતે કરી આપવામાં આવેછે. જે સાહેબોને કંઈપણ છપાવવાની ઇચ્છા હોય તેઓએ મેનેજરને મળીને ખુલાસો કરી જવો.

મેનેજર,

જમનાદાસ ભગવાનદાસ;

બુકસેલર, પબ્લીશર અને કમીશન એજન્ટ.

જાહેરખબર.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપની પુસ્તકો વેચનાર, છાપનાર, મેગટ કરનાર તથા કમીશન એજન્ટ વગેરે આજ પંદર વરસ થયા બાહારગામ માલ મોકલવાનો ધંધો કરેછે તેમાં દરેક જાતનો માલ એજન્ટ તરીકે જુજ કમીશન ખાઈને મોકલે છે. વાસ્તે જે સાહેબોને મંગાવવાની મરજી હોય તેઓએ મંગાવી લેવો. જલદી તથા જુજ કમીશન ખાઈને મોકલવામાં આવશે પછસા અગાઉથી મોકલનારની દ્રમસ ઉપર વધારે ધ્યાન આપવામાં આવશે. બાહાર ગામવાલા ઠાક સાહેબો હોમોને એજન્ટ તરીકે નેમસે તોપણ તેમની દ્રમસ ઉપર પુરતું ધીઆન આપીને બજાવવામાં આવશે.

જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપની.

બુકસેલર અને પબ્લીશર.

દુકાન નંબર ૧૦૩—મુંબાઈ.

